

DRITA e نور القرآن KUR'ANIT

B^{NJË} Buzëqeshje NË Fytyrën Tuaj

SI TË KEMI SUKSES
GJATË DEBATIT
SI DHE
THIRRJES ISLAME

NGA XHIM KROU
DERI TE TË DREJTAT
CIVILE

MUSLIMANIA
E SË NESËRMES

E ZEZA
THJESHTË NJË NGJYRË

الْقُرْآنُ

Kur'ani Famëlartë

Ti je fjalë e Allahut xh.sh
Mrekulluese, mbinatyrore
Që këtë ummet e vure në dritë
Dhe nga errësira e nxore

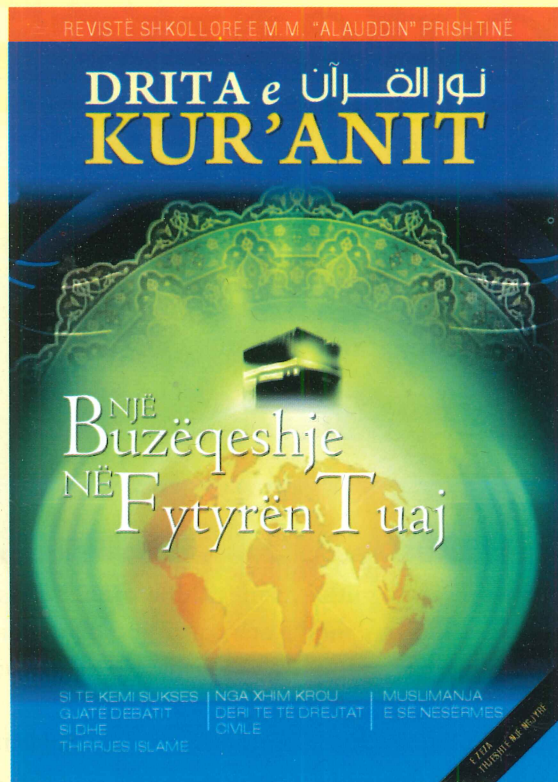
Njerëzit i gjete të përçarë
Sa që ç' do kush zotave të tyre
Nuk kishin për t'iu ndarë

Adhuronin dikë që s' meritonte adhurim
Ty Allahu të zbriti tek njerëzit
Mëshirë dhe shpëtim

Me leximin tënd ne bëjmë ibadet
Na hapen zemrat tona
Dhe na shtohet vullneti për jetë

Ti je i vetmi libër
I cili do të vlej deri në Kiamet
Që All-lla të zbriti Ty dhe të bëri
sqarues dhe mëshirë për këtë ummet

Burhan Kukaj 12/b

PËRMBAJTJA:

- 04 NJË BUZËQESHJE NË FYTYRËN TUAJ
- 05 ESE
- 06 SHKENCË
- 07 ESE
- 08 POEZI
- 10 MUSLIMANIA E SË NESËRMES
- 13 AKTIVITETET
- 14 PROZË
- 15 ESE
- 16 NGA XHIM KROU DERI TE TË DREJTAT CIVILE
- 17 E ZEZA THJESHTË NJË NGJYRË
- 18 SI TË KEMI SUKSES GJATË DEBATIT SI DHE THIRRJES ISLAME
- 20 EKSKURSIONI NË TURQI-VAJZAT
- 23 EKSKURSIONI NË TURQI-DJEMT

FJALA E KRYEREDAKTORIT

Për momentin mendova se u ndal bota, se u ndal së lëvizuri çdo gjë që ishte përreth meje, por jo kishte diçka që s'e ndalte hapin. Ajo ishte koha që së bashku me të na vinin sukseset të cilave u gëzoheshim shumë, por edhe vështërsitë që na përcillnin vazhdimisht.

Edhe përkundër këtyre vështërsive, mundimeve dhe angazhimeve, ne gjetëm pak forcë dhe kohë edhe për revistën tonë, "Drita e Kur'anit", e cila është kontribut i të gjithë nxënësve padallim.

Falënderojmë të gjithë personelin edukativ-arsimor për ndihmën që na ofruan gjatë përgatitjes së revistës, një falenderim të veçantë meriton edhe drejtori z. Bahri Simnica që na përkrahu pa masë që revista të dalë në duart tona dhe tuaja sa më e kompletuar. E mbi të gjitha ta falënderojmë Allahun xh.sh., ngase pa ndihmën e Tij çdo përpjekje e jona do të ishte e kotë.

Kryeredaktori

Kryeredaktor:
Gëzim Ilazi

Redaktore:
Adelina Tahiri

Redaktore gjuhësore:
Shahë Memishi

Anëtarët e redaksisë:
Jeton Jashari, Hikmete Zymberi,
Nexhmi Sylja, Ensar Halimi, Albulena Hajraj,
Xhevdet Rizahu,
Fanol Kashtanjeva, Merjeme Kqiku, Vesel Sylejmani,
Mërgim Hasani, Eliza Bublatu

Dizajni:
Bashkim Mehani

"NJË BUZËQESHJE në fytyrën tuaj"

Kjo ishte motoja jonë për këtë aktivitet.

Për të qenë sa më unik dhe më të afërt me ata që janë pjesë e shoqërisë sonë, ne morëm iniciativë, që në prag të festës së Kurban Bajramit të përgatisim një program modest për të ftuarit në Medrese.

Festa dhe kënaqësia u përcollën me gëzim dhe jo rastësisht në zgjedhjen kohën për të mbajtur këtë aktivitet.

Kur diçka bëhet me sinjeritet dhe modesti, padyshim aty promovohet një vlerë dhe punë e palodhshme.

Atë ditë të gjithë nxënësit dhe profesorët në krye me Drejtorin, ishin të gatshëm që të japin më të mirën nga vetja, vetëm e vetëm që fëmijët, të cilët në zgjedhjen të jenë të buzëqeshur, të kënaqur dhe të ndjehen pjesë e jona e pandashme.

Programi u hapë me fjalët e Allahut që gjithmonë posedojnë vlerën më të madhe si dhe përcjellin emocione dhe porosi.

Më pas fjalën e mori drejtori i medresesë ef. Bahri Simnica, i cili si çdo herë ishte i pranishëm dhe i gatshëm në përkrahje të ideve dhe iniciativave tona.

Ai si një zot shtëpie me një ngrohtësi të madhe u uroj mirëseardhje të gjithëve dhe i falënderoi për prezencën e tyre.

Për të vazhduar programin, fjalën e morën edhe kryesuesit e shkollës si nga paralelja e vajzave ashtu edhe e djemve.

Ata falënderuan të gjithë nxënësit dhe pjesëmarrësit për kontributin e tyre modest por që ndihmoi mjaft në realizimin e programit, qoftë në aspektin moral por edhe atë material.

Pas përshëndetjeve dhe falënderimeve programi ishte i begatuar edhe me poezi, monologe e ilahi.

Përveç tyre diçka që e bëri atmosferën argëtuese ishte dhe humori i përgatitur nga një grup nxënësish, të cilët me të vërtetë sollën hare dhe të qeshura.

Pas të gjitha këtyre erdhi edhe pjesa më e bukur e programit, shpërndarja e dhuratave, të cilat u përgatitën enkas për fëmijët e ftuar.

Secili fëmijë u thirr me emër për ta marr dhuratën dhe në fund u bë një foto e përbashkët me të gjithë ata që dhanë kontribut duke i përfshirë dhe të ftuarit në mënyrë që të mbetet si kujtim i këtij aktiviteti, i mbajtur në shkollën tonë.

Për ta begatuar edhe më programin u shtrua një drekë modeste për të gjithë pjesëmarrësit, për të cilën si çdo herë u kujdes drejtorja e shkollës.

Dhe në fund për ta përmbyllur krejt manifestimin për të gjithë fëmijët e ftuar i'u dhurua edhe nga një pako ushqimore, që sado pak t'u plotësohet boshllëku, qoftë edhe për një kohë të shkurtër.

Kjo ishte në pika të shkurtra sa i përket aktivitetit që u bë për fëmijët jetim nga ana e nxënësve të Medresesë "Alauddin" në Prishtinë.

NË VETMI PO E JETOJ JETËN PA TY NËNA IME

Me dorën time ti mbylla sytë nëna ime.
Me tërë fuqinë që pata u largova nga ti.
Tani në jetën time më mungon çdo gjë.
Në rrugë shoh shumë fëmijë të moshës sime.
Dallimi në mes meje dhe tyre është shumë i madh.
Ata po jetojnë në lule të jetës me prindërit e tyre.
Sa herë që i shoh filloj të qajë dhe ndjehem i vetmuar.
I kujtoj çastet më të lumtura kur isha dhe unë në jetë.
Them në jetë ngase shumë rënd po e përjetoj jetën pa dritën time.
Sa ishte gjallë çdo gjë për mua ndriçonte.
Tani tërë jeta ime është bërë errësirë.
Në zemrën time është bërë një zbrazëti shumë e madhe.
Ku çdo ditë kam sfida të ndryshme që më lëndojnë shumë.

Dita ditës e më shumë po dobësohem nga këto gjëra.
Çdo natë kur shkoj për të fjetur, ofrohem pranë dritares.
Sytë të mbushur më lot duke të kujtuar ty nëna ime e dashur.
E shikoj hënën dhe lutem për ty, që sa që gjallë ma ndriçove jetën time.
Dhe i lutem Zotit që në këtë jetë me ty të isha sa më i drejtë.
I lus të gjithë vëllezërit dhe motrat që të jenë sa më të drejtë me prindërit e tyre.
T'i respektojnë, t'i duan dhe mos të ju flasin fjalë që mund t'i lëndojnë.
Se kur do mbesin pa ta, do ju kujtohen, një gjë e tillë është shumë vonë.

Fanol Kashtanjeva 11/a

Turpërohem Palestinë

Do të doja të mbaja në trup dhembjet e të gjithëve ,që çdo qelizë e qenies sime ta ndiente dhembjen edhe nëse kjo dhembje më nxjerr shpirtin. Mjafton ata të jenë pa dhembje goftë edhe një sekondë.Do të doja të bien mbi mua të gjithë plumbat dhe bombat. Të më copëtonin gjithë trupin .Mjafton ata të jenë pa sulme goftë edhe një sekondë.Do të doja të jem me ju, nëse jo, të paktën të vdes me ju. Të bëhem pluhur e hi nga bombat.

Të bëhem copë-copë nga plumbat. Mjafton të jem me ju. Por s'mundem .Më ka prangosur dynjaja. Jam e burgosur në burgun e dynjasë me dënim të përgjeshëm. Nuk pritet të lirohem ndonjëherë e të ju vijë në ndihmë. Në errësirën e thellë të natës kur e gjithë bota fle ,unë mendoj për ju. E ndjej të ftohtët e fëmijës që mbetën pa prindër e pa kulm mbi kokë.

Ndjej frikën e vajzave të reja e të pambrojtura. Turpërohem me qetësinë që mbretëron. Më vjen turp nga Allahu për harmoninë që shijoj dhe për çdo buzëqeshje timen gjatë ditës. Më vjen turp nga

ResulAllahu, se ne s'i ndjejmë edhe aq dhembjet e një pjese të trupit.

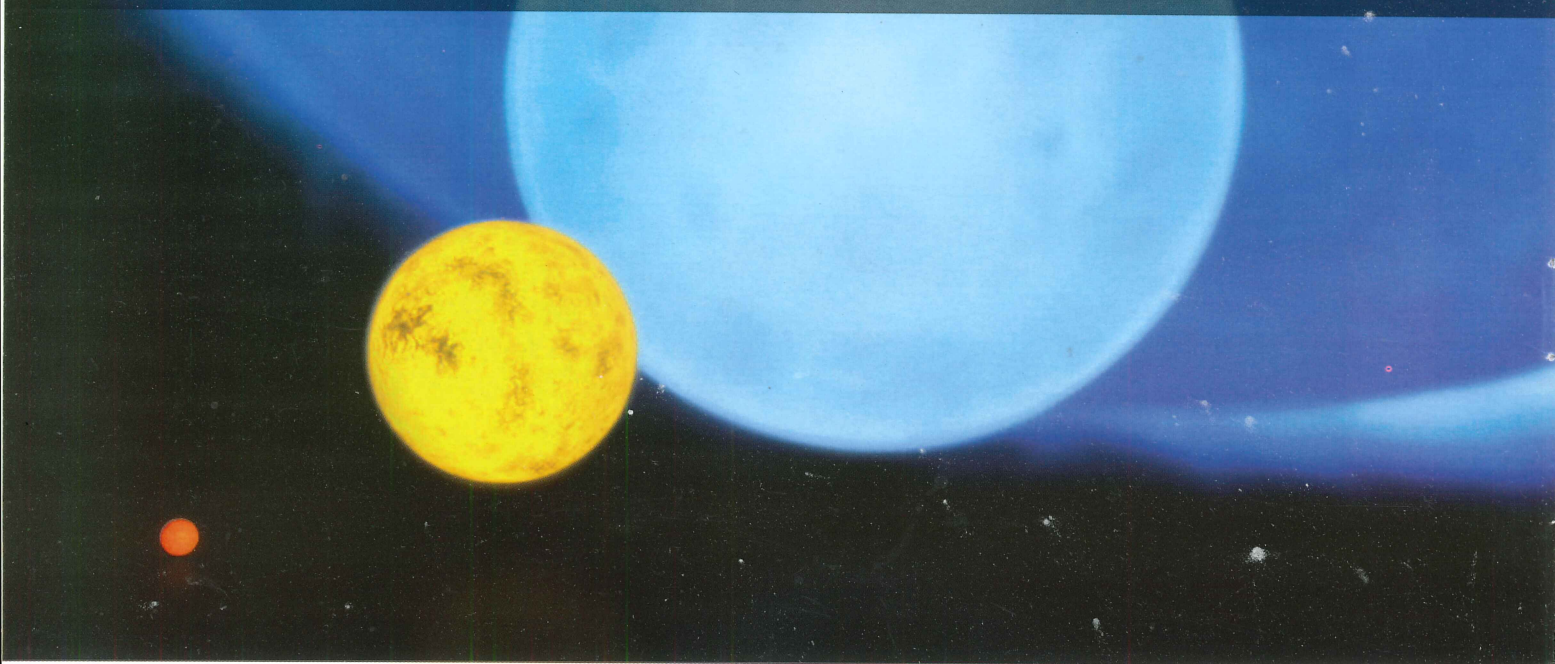
Më vjen turp nga vetja për jetën që bëj .E sado që mundohem, prapë mosmirënjohëse jam.

Merjeme Kqiku 11/v

R136a1 - ylli i madh në univers

Dhjetë milionë herë më i ndriçuar se dielli, e megjithatë për fat të mirë shumë larg nesh - zbulohet ylli më i madh

Shtatë herë më i nxehtë se dielli ynë - dhe dhjetë milionë herë më i ndriçuar.

Shkencëtarët britanikë kanë zbuluar yllin më të madh të universit, pikërisht në galaktikën fqinje "Kashta e Kumtrit". Megjithatë shkencëtarët, të cilët nuk kanë marrë pjesë në këtë studim nuk duan ta përjashtojnë që ndoshta britanikët, dy yje që qëndrojnë shumë pranë njëri-tjetrit mund t' i kenë konsideruar si një të vetëm. Sidoqoftë dimensionet janë të paimagjinueshme.

Zbulimi në mjegullën Tarantel - më senzacionali

Disa zbulime të mëdha shkencore janë realizuar falë teleskopit gjigand në shkretëtirën e Kilit, Atakma.

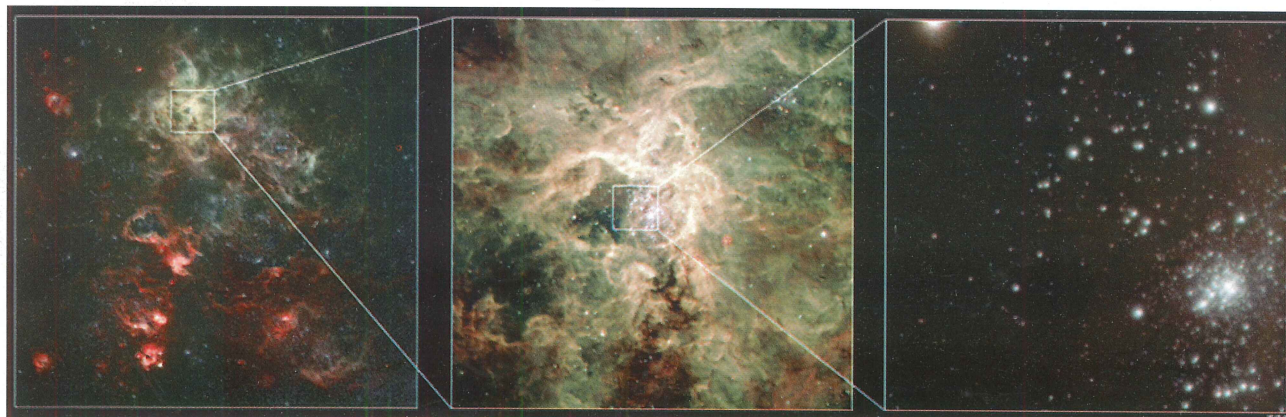
Por, zbulimi i fundit është me sa duket më gjigandi. Njëqind e tetëdhjetëmijë vjet dritë larg nesh - në të ashtuquajturën mjegulla Tarantel - studiuesit e Universitetit Sheffield kanë zbuluar yllin R136 a1: Ky yll rrezaton dhjetë milionë herë më shumë dritë se dielli ynë dhe është gati

treqind herë më i rëndë se ylli më i madh, që është fotografuar ndonjëherë. Një krahasim direkt i madhësisë e bën këtë më të kuptueshme: Përballë gjigandit të ri, dielli nuk duket më i madh se një top tenisi.

Richard Parker, astronom në Universitetin e Sheffield thotë: "Deri tani njerëzit besonin, se ekziston një kufi maksimal i madhësisë që yjet mund të jenë maksimumi njëqind e pesëdhjetë herë më të rëndë se sa dielli, i cili gjithashtu është mjaft i madh. Me zbulimin tonë tani ne e kemi dyfishuar këtë limit. Kjo natyrisht do të bëjë që të shtrohen shumë çështje të reja."

Studiesit duan të hulumtojnë pikërisht për pyetjet që shtrohen. Vëzhgimet e mëtejshme me teleskopin pritet të sqarojnë, nëse në univers ka më shumë gjigantë.

Adile Krasniqi 13/v
Marr nga interneti

Jetojmë

Jetojmë mbi tokën,që përbrenda digjet nga zjarri e zemrat tona janë të ngurta si uji i ngrirë.

Jetojmë në qiellin që vazhdimisht lëshon lagështi,e sytë tanë nuk rrjedhin asnjë pikë të vogël loti tani.

Jetojmë me natyrën plot mrekulli e harrojmë mrekullinë e krijimit tonë në gjithësi.

Jetojmë të rrethuar nga mëshira e ne nuk kemi mëshirë aspak.

Jetojmë në ëndërr duke ëndërruar kur mbyllim sytë.

Jetojmë në botë pa qëllim,duke harruar se ne i japim asaj kuptim.

Jetojmë duke dashur ndryshim e ne nuk i japim asaj aspak rëndësi.

Jetojmë sikur të jemi superior e nuk e mendojmë se ne jemi sikurse pika e ujit në fundin e oqeanit plotë errësirë.

Jetojmë e ne nuk dimë për çfarë jetojmë.

Jetojmë e aspak në të mirë se shfrytëzojmë.

Jetojmë dhe jetën prapë vazhdojmë.

Bardha Kqiku 13/v

Jam, dua dhe ekzistoj

Ne librin e thesareve gjej një shprehje që më jep të kuptoj shumë .Aq sa më jep njohuri aq më fut në botën e enigmës. E ajo shprehje është: "Të jetosh është lehtë por të dish të jetosh është vështirë".

Kjo shprehje që në mua ngjalli shumë enigmë më bënë të kuptoj se nganjëherë njeriu jeton edhe pse është i vdekur, e nganjëherë është i vdekur megjithëse jeton. Nganjëherë të duket se po arrinë kulimin e dijes, megjithëse je i paditur.

Të jetosh mes jetës e vdekjes, mes zjarrit dhe ujit, dhe më keq është të dëshirosh shumë, por të mos duash asgjë. Të jetosh për dëshirat e tjerëve, të jetosh e kurrë të mos arrish të mësosh përgjigjen e pyetjes "PSE?". Pse jeton? Pse linde? Pse vdes? Pyetje kjo që s'ndalet kurrë. Ashtu si enigma e botës që po jetojmë. Sa ma shumë që mendojmë se e kemi gjetur çelësin e pyetjeve aq më shumë e vërejmë se as nuk dimë ku ta kërkojmë.

Jam ngase jetoj, dua ngase e di që do të jetoj, pra dhe ekzistoj.

Albulena Hajraj 12/v

Nuk i shoh , i ndjej

Rri ulur këtu, dëgjoj me ëndje njerëzit duke lëvizur. Disi shtegtoj me ta.

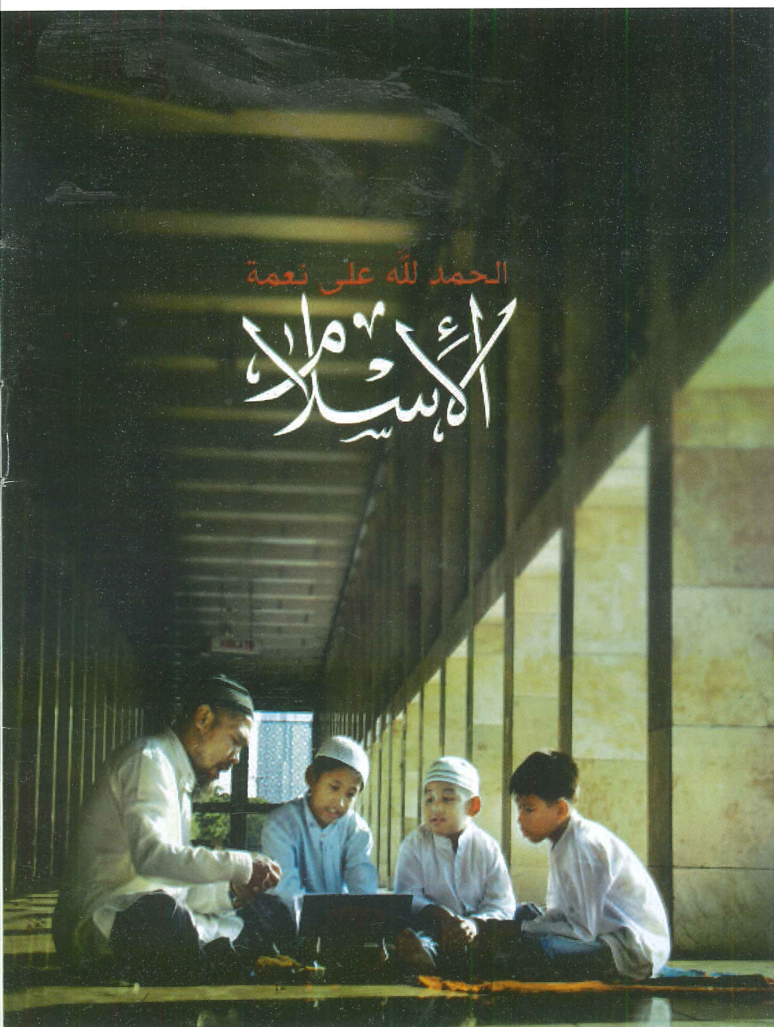
Dëgjoj fëmijët duke luajtur ,duke vrapuar poshtë e lart,me zemër edhe unë vrapoj me ta.

Më pëlqen kjo pamje, më qetëson shpirtin edhe pse më mërzit shumë, por unë vazhdoj ta ngushëllojë veten time, ashtu si di të bëjë edhe me të tjerët. E di, jeta vazhdon rrjedhën e saj atje jashtë, për gjithë ata që arrijnë t'i shohin rrezet e diellit dhe të ngrohen nga rrezet e tij. Por, njeriu duhet te vazhdojë me atë pak që e ka, sepse kjo është më mirë.

Është më mirë të luftosh me atë që ke, sepse nuk do të braktisë ndonjëherë.

Sa bukur është kur arrin të kënaqësh të tjerët, ta dëgjosh buzëqeshjen e tyre, ta ndjesh lumturinë që ata përjetojnë. Sa mirë është kur arrin te shkruash atë që të tjerët mendojnë. Zoti deshi që unë t'i ndiej këto fjalë që unë po i shkruaj, Ai më dha diçka edhe më të vlefshme, t'i përjetoj ato.

Fatime Murina 12/ v

Jetë a vdekje

Jetoj jetën i mërzhitur
I vetëm rrugës duke shëtitur
Jetë a vdekje pëshpëris
Çdo gjë në këtë botë po më bezdisë

Ah i ngrati çfarë të bëjë
Të vrapoj a të kërcej
Apo të ndalem e dhimbjet t'i ndjejë
Ose të vazhdoj e asgjë mos të vërejë

Kush më tregon çfarë duhet vepruar
A të jetoj apo vdekja më është ofruar
Dielli për të gjithë po shndritë
Ndërsa unë i kam mbyllur sytë

O Allah ti më ndihmo
Më mbajë në jetë ose më largo
Më nxjerrë në dritë që Ty të të njoh
Ose më qo në ferr e më përvëlo

Jeton Jashari 13

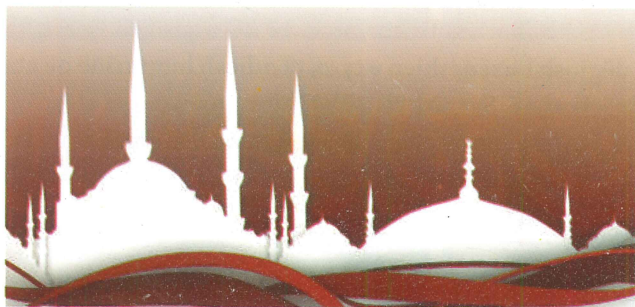
Për ty shoqëria ime

Mes qetësisë dhe heshtjes
e shtangur qëndroj,
Atë që bashkë kaluam
me lot po e kujtoj.

Plot katër vite në lumturi,
në lot, mall dhe nostalgji,
po i përkujtoj unë tani,
për ty më e dashura shoqëri.

Pikon loti në tavolinë,
lot mallëngjimi për shoqërinë,
më të shtrenjtën miqësinë
që më ofroi Medreseja "Alauddin".

Hikmete Zymberi 13/v

Mërgim i rëndë

Në ditën kur shkova në mërgim
Pas vetes lash atdheun tim,
Lash familjen dhe fëmijët e mi
Ishte ditë kur unë nuk shihja dot dritë me sy

Lashë nënën dhe babanë tim
Që mua puna dhe nderi i tyre
Do të më bëjnë të ndihem
Krenar në mërgim

Arrita në vendin për ku isha nisur
Besoni se më erdhi shumë rëndë
Ditën që ju kam braktisur

Erdha këtu për t'iu ndihmuar
Me gjithë qenien time
Por mërgimi qenka shumë i rëndë
Dha paska shumë mundime

Jam mërzhitur shumë për ju
Sa që sytë e mi për t'iu parë më janë verbuar
Lotët e mi si lumi nuk pushojnë
Ditë e natë për ju lotojnë

Lashë të gjitha për të bërë ndryshime
S'bëra gjë vetëm pështjellime
Tash flas me veten time
Pse u largova nga familja ime

Gjithmonë i lutem Zotit që me ju të më bashkoj
Që pjesën tjetër të jetës sime
I lumtur me ju ta jetoj

Burhan Kukaj 12/b

Shqiptar

Kështu kam qenë
E pse kështu të mos jem
Kështu linda
E pse tjetër të jem

Për këtë
Nuk me pyeti kush
Deshi Njëshi
Që t'mos jem tjetër kush

Nuk do bëhem
Ai që kam qenë
Do mbes kështu
Ky gjithmonë do jem.

Kushtrim Sadiku 12/b

Kur'ani plot jetë

Ditët ikin e koha s'ndalet,
shtohen brengat e hallet.
Koha me shpejtësi kalon.
Diçka në brendësi më mungon.

Shumë gjera m'i mësoi jeta,
një thesar të çmuar gjeta.
Një thesar dritë e vërtetë,
është Kur'ani plot jetë.

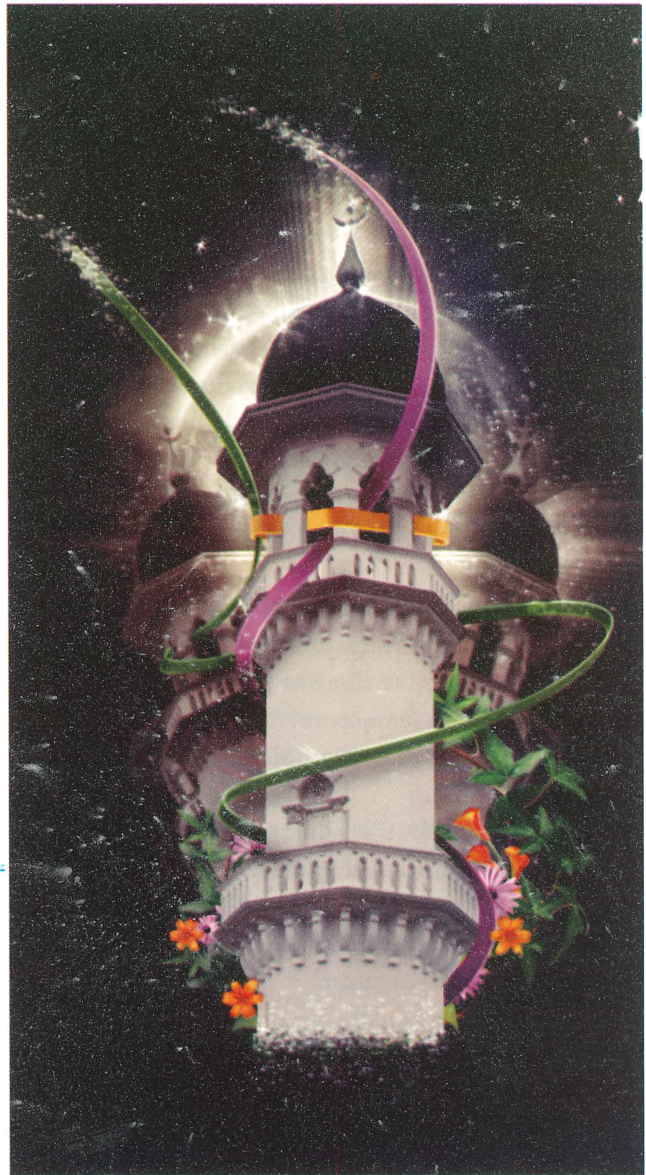
Aty është një jetë e tërë,
mrekulli sa deti i gjerë.
Pasi fjalën hyjnore lexova,
shumë gjëra, rregulla, mësova.

Ah, Kur'ani është mrekulli
që më solli në shpirt qetësi
Më dha atë që më mungonte,
largoi atë që më shqetësonte.

Më dha shpresë në jetë
në rrugën e vërtetë.
Në këtë s'ka aspak dyshim,
është frymëzim e shërim.

Është dritë që zhduk errësirën
është ligj që ndan drejtësinë.
Është këshillë në jetë
Është dritë e vërtetë.

Vjosa Statovci 12/v

Kush

Kush nuk e njeh Krijuesin e vet
Ai nuk e njeh Sunduesin e vet

Kush nuk e dinë qëllimin e krijimit
Ai nuk e dinë vlerën e udhëzimit

Kush nuk e gjen dot vlerën e jetës
Ai nuk e dinë vlerën e së vërtetës

Kush nuk e dallon dritën nga Zoti i tij
S'e shijon mbrojtjen as kënaqësinë e Tij

Kush s'e njeh Allahun e Madhërishëm
Allahun Fuqiplotë dhe të Lavdishëm

Ai është i humbur dhe i shkatërruar
Gjithmonë në errësirë ka për të jetuar

Sumeja Hashani 11/v

MYSLIMANIA E SË NESËRMES

Falënderimet tona qofshin për Allahun, Zotin e botëve!

Përschendetjet tona të sinqerta i drejtohen të dërguarit të fundit Muhammed mustafasë, familjes së tij, shokëve të tij besnik dhe të gjithë pasuesve të tij deri në Ditën e Gjykimit.

Fillimisht ta përkujtojmë së bashku të kaluarën e të parëve tanë, t'i njohim rrethanat, gjendjen, përjetimet, ngadhënjimin dhe Islamin e tyre. Ta marrim si model femrën myslimane, e cila padyshim u edukua me Islam të mirëfilltë, u pajis me dije dhe moral të lart si dhe trasoi rrugën e pastër dhe të drejtë të islamit.

Ne që e quajmë vetën myslimane: a shfletojmë dhe a nxjerrim mësim nga jeta e ndritur e tyre?!

A interesohemi të dimë se si kanë vepruar ato në jetën familjare dhe shoqërore?! Apo, ndoshta të gjitha këto na duken se nuk kanë ndonjë lidhmëri me kohën në të cilën jetojmë.

Njëri ndër zërat e shumtë që ngritën kundër Islamit është cenimi i të drejtave të grave.

Sot kërkohet barazia gjinore, të drejtat e gruas e të ngjashme, por këtë problematikë e ka sqaruar Allahu në librin e shenjtë, Kur'anin.

Allahu thotë:

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحَاتِ وَحَقُّهُمْ أَجْرُهُمْ
وَالْحَفِظَاتِ وَالذَّكْرِينَ اللَّهُ كَثِيرًا وَالذَّكْرُ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

"Myslimanëve dhe myslimaneve edhe besimtarëve e besimtareve, të dëgjueshmëve e të dëgjueshmeve, të sinqertëve e të sinqertave, të durueshmëve e të durueshmeve, të përlururve e të përlururave, edhe meshkujve që japin sadakë edhe femrave që japin sadakë, edhe meshkujve të cilët agjërojnë edhe femrave që agjërojnë, edhe femrave që kujdesën për pjesët e turpshme të trupit të vet, edhe femrat që kujdesën për pjesët e turpshme të trupit të vet, edhe meshkujve të cilët e përmendin shpesh Allahun, si edhe femrave, Allahu me të vërtetë u ka përgatitur falje dhe shpërblim të madh." (Kur'an 33:35)

Ummu Ammar një ditë vjen te Pejgamberi dhe i ankohet duke i thënë se ajetet që zbresin po u dedikohen vetëm meshkujve e jo edhe femrave.

Atëherë zbriti ajeti i lartpërmendur për të treguar se të gjitha vlejën për të dy gjinitë, si për mashkullin

ashtu edhe për femrën.

Unë kisha dashur që ta bëjmë lidhshmërinë mes së kaluarës dhe të tashmës, në mënyrë që e ardhmja jonë të jetë e kompletuar dhe e pajisur me islamin e pastër.

Motër, e kaluara jote në Islam të ka dhënë nder. Ajo e kaluar tregon se kush ke qenë në të vërtetë.

Femra në shoqërinë islame gjithmonë ka pasur rol të veçantë. Ajo është ngritur për vlerat dhe virtytet e saj është mbrojtur dhe ruajtur si gjëja më e shenjtë e shoqërisë.

Mirëpo, sot me keqardhje them se gjendja ka ndryshuar me të madhe, te femra myslimane mund t'i vërejmë ndryshimet mos të themi totale në jetën e saj islame nga e kaluara e begatë.

Ajo ka filluar t'i humb normat e moralit, besimi i saj është zbehur dhe i ka harruar porositë pejgamberike.

Imitimi i verbër i femrës moderne të Perëndimit, keqkuptimi i gjërave brenda fesë, mos kryerja e obligimeve dhe detyrave ka bërë që ajo të jetë larg avancimit dhe zhvillimit.

Kjo gjë mendoj se është për t'u shqetësuar, ka filluar të ndizet një alarm brenda nesh, por ne nuk po e shohim, sepse fokusimi ynë është diku tjetër.

Nga jeta e sahabijateve mund të nxjerrim shumë dobi dhe mësim, por tani t'i përmendim vetëm disa nga ata shembuj, që neve të na bëhet me dije, se femra myslimane ka qenë shembull i punës, sakrificës dhe vetëbesimit.

Ndër njerëzit e parë që pranoi islamin ishte Hadixhja r.a një grua me autoritet dhe e respektuar nga të gjithë.

Dëshmorja e parë që sakrifikoj jetën për islam ishte Sumeja r.a. Kemi Esmën bijën e Ebu Bekrit, e cila vetëm për të qenë e dobishme në mesin ku jetoj udhëtonte nëpër shkretëtirë në mënyrë që tua dërgonte ushqimin Resulullahut dhe babait të saj. Ajo e dinte që i kanosej një rrezik i madh nga mushrikët kurejsh, por ajo e bëri udhëtimin.

Po Aishja, e cila gjatë jetës që jetoj me të Dërguarin a.s mblodhi hadithe të shumta pa të cilat sot shoqëria islame nuk do të ishte e plotë.

Të gjitha këto femra, e shumë të tjera dhanë kontribut të veçantë në sfera për të cilat ato kishin mundësi që t'iu ofrojnë pasardhësve të gjeneratave të ardhshme.

Por, dua të shtoj se të gjitha këto femra që i përmenda ishin të ushqyera me mësimet islame. Morali i tyre ishte në një shkallë të lartë, interesoheshin për fenë e tyre dhe mësonin nga pyetjet që i bënin.

Tani për ta begatuar edhe më këtë shkrim dua të tregoj një shembull nga jeta e ndritur e Muhammedit a.s..

Pas "Marrveshjes së Hudejbisë" rreth një çështjeje shumë të rëndësishme, Muhammedi a.s. pati një mospajtim me shokët e tij. Ai shkoi tek Ummu Seleme, gruaja e tij dhe u konsultua me të.

Ndodhia ishte kjo: Muhammedi a.s. pasi i kishte porositur shokët, se kur të kthehen nga Umreja në Medine, të vijnë të qethur dhe të zhveshur nga ihrami. Ata nuk vepruan ashtu siç i urdhëroi i Dërguari. Ndaj i zemëruar nga ky veprim ai shkoi tek Ummu Seleme dhe iu ankua asaj, duke i treguar se çfarë i ndodhi me shokët e tij dhe tha: "U shkatërruan njerëzit"! Atëherë gruaja e tij Ummu Seleme i tha: "O i dërguar i Zotit, dil para tyre dhe mos bisedo me asnjërin. Kërko një berber që t'i qeth flokët, pastaj zhvishe ihramin në prezencën e tyre. Muhammedi a.s. veproi ashtu siç e porositi Ummu Seleme.

Padyshim ky konsultim ndikoi tek masa e gjerë, të cilët thanë: "Si është e mundur që të mos veprojmë ashtu siç veproi Pejgamberi ynë"?! Pastaj të gjithë vepruan ashtu siç veproi Muhammedi a.s., ndërsa e gjithë kjo ishte meritë e Ummu Selemes.

Pra, e tërë kjo na bënë të kuptojmë se sa ka pasur vlerë këshilla dhe fjala e femrës në atë kohë.

Ky ishte një kapitull i shkurtër i të kaluarës sonë të

art, t'i kthehemi tani faqes së jetës sonë.

Zemra jonë a është e mbushur me besim dhe sinqeritet ndaj Allahut xh.sh?! A jemi ne të lidhura aq sa duhet me librin e Zotit, Kur'anin?!

A po e kërkojmë diturinë aq sa nevojitet në mënyrë që ta njohim vetën dhe krijimin e këtij universi?!

Këto e shumë pyetje të tjera duhet t'ia bëjë secila vetës, në mënyrë që pas analizimit të tyre të marr një qëndrim ndaj realitetit, që po mbizotëron në kohën tonë moderne.

Këto e shumë pyetje të tjera duhet t'ia bëjë secila vetës së vetë në mënyrë që pas analizimit të tyre të marr një qëndrim ndaj realitetit që po mbizotëron në kohën tonë moderne.

Marrja e zakoneve të huaja dhe të dëmshme nga imitimi i të tjerëve tregon, se ti vetën po e ndjen të mangët dhe të pavlerë.

Mendon se ato femra gëzojnë të drejta dhe liri më shumë se sa ti. Krahës këtij mendimi kemi një të vërtetë, të cilën na e përshkruan profesor Muhammed Jusuf Musa.

Gjatë kohës kur ai po mbronte doktoratën në Paris, shkruan në librin e tij "Islami dhe nevoja e njeriut për të".

Tregon një rast interesant ku thotë: Jetonim në një shtëpi ku na shërbente një femër franceze.

Nga sjellja dhe karakteri i saj kuptohej se rridhte nga një familje e ndershme dhe autoritare.

Nuk ishte prej atyre femrave që e ngacmojnë epshin e as nuk ishte lavire, nuk ishte prej atyre femrave që e reklamojnë trupin nëpër lokale të caktuara.

ishte në vajzë që e kryen punën e saj me nder dhe respekt.

Për këtë vajzë pyetëm zonjën e shtëpisë ku banonim dhe ajo tha:

"A e njihni filanin, atë tregtarin me famë?"

"Po"-i thamë.

Pastaj zonja na tregoi se ai ishte xhaxhai i saj, pra vëllai i babait të saj.

-Si është e mundur të lejoj, që vajza e vëllait të tij të shërbej në shtëpi të huaj?!-pyetëm ne.

"Kjo vajzë duhet të ankohet në gjyq dhe të kërkoj që për nevojat e saja jetësore ta ndihmoj xhaxhai i saj, e jo të punoj shtëpive të huaja".

-Atëherë zonja e shtëpisë duke buzëqeshur na tha:

"Cili gjyq do të gjykonte për të?! Pse, a ekzistojnë rregulla të tilla?!"

“Po-i thamë. Ne kemi një sistem të tillë që çdo vajzë si kjo, do të kishte mundur ta ngrejë zërin e protestës kundër xhaxhait të vet dhe ta detyroj atë të bëhet mbikëqyrës i saj, që të jetë e sigurtë për nevojat e përditshme.”

Ndërsa zonja në fund tha: “Sikur ky sistem të sundonte ndër ne, nuk do të ishte parë ai varg femrash, të cilat nga mëngjesi e deri në mbrëmje punojnë nëpër fabrika, tregje e kompani të ndryshme.

Ato janë të detyruara të punojnë kështu, sepse nuk mund të gjejnë njerëz për t'i financuar dhe për t'u kujdesur për to materialisht.”

Ne themi se nuk ka asnjë pengesë, që femra të punoj, nëse ajo dëshiron apo shoqëria ka nevojë për kontributin e saj: si mjeke, edukatore, mësuese etj. Mirëpo, kjo të bëhet nga vullneti i saj e jo të jetë e detyruar që të punoj për t'i mbijetuar kohës së egër, siç ndodh me “femrën e emancipuar - moderne.

Islami është ai i cili gruan e nderon dhe e ngrit duke ia mundësuar kujdesin e vazhdueshëm në çdo aspekt.

Psh. nëse je ende vajzë, je nën përkujdesjen e babait, nëse je motër, kujdesin e merr vëllai, po që se je grua, burri e ka për detyrë që të furnizoj dhe të kujdeset për ty, dhe nëse je nënë, kujdeset i biri për ty.

Por kjo gjë në botën e “Civilizuar të Perëndimit” nuk ndodh.

Këto fakte e shumë të tjera a nuk mjaftojnë që ne si një shoqëri e pastër myslimane, si një femër që islami na i dha të drejtat dhe liritë tona, kënaqësinë ta kërkojmë diku tjetër përveç se në të?!

Motra! E nesërmja na pret në një situatë pak më ndryshe se që gjendemi sot, andaj ta ndryshojmë mendimin e gabuar që deri më sot i ka verbuar mendjet tona.

T'i largojmë dyshimet nga ajo, se unë si myslimane kam mangësi në krahasim me femrën që nuk njeh kufi dhe nuk njeh normë të moralit.

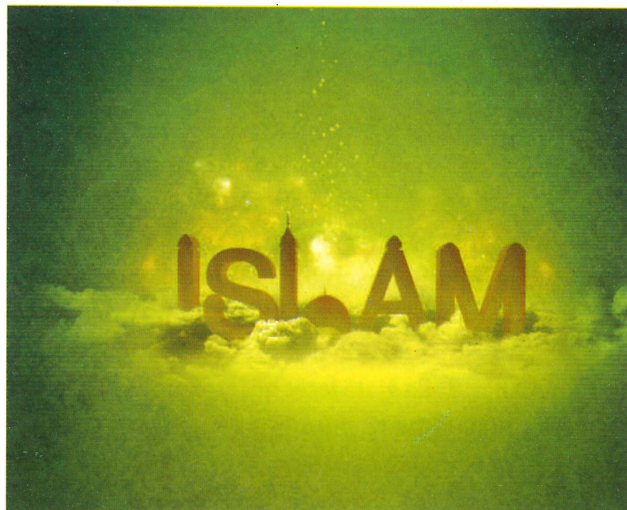
Kështu, Allahu duke e ditur natyrën e gruas vendos rregulla dhe ligje për të, në mënyrë që jetesa e saj të jetë e sigurt, e suksesshme dhe e ndritshme.

Janë këta shembuj të shumtë që na bëjnë të kuptojmë për rolin dhe rendësin e femrës myslimane në shoqërinë tonë.

Unë në fund të them ty motër myslimane: Pastroje mendjen dhe zemrën nga mendime të humbura, ngrite brenda vetës zërin e arsyes, të vërtetën e vetme.

Rruga jote është islami, ai që largoi injorancën, vendosi drejtësinë, ngriti vlerat e njeriut e sidomos vlerën tënde. Bëri që morali të jetë në një pedestal të lart, bashkoi zemrat e ndara, urdhëroi vëllazërimin.

Kujto të djeshmen e largët...kohën kur ti jetoje në mënyrën më të denjë, në formën e një qenie të veçantë dhe me virtyte të posaçme.

kujdesin, kontributin që dhe në çdo aspekt, qoftë ai në edukimin familjar, atë shoqëror, diturinë që përhape, moralin që tregove, modestinë, bukurinë e zemrës.

Asnjëherë nuk iu shmange rrugës së vërtetë edhe në qoftë se të është dashur të sakrifikosh shumë. Ti e ke bërë atë pa u hamendur me dëshirë të flaktë vetëm ta kesh kënaqësinë e Zotit tënd.

Ti je ajo që edukon breza të tërë, që nxjerr në dritë njerëz me cilësi të veçanta.

Je ajo që mund ta qosh civilizimin njerëzor përpara, bukurinë e moralit t'ua shfaqësh si shi në kohën e thatësisë. Ti dhe vetëm ti mund të bësh diçka për ta ndryshuar gjendjen e mjeruar në të cilën po vuan femra e “moderuar”.

Pra, duhet të përgatitesh për të nesërmen, t'i duhet ta mbash të bashkuar familjen, të vendosur shoqërinë, të ruajtur botën nga imoraliteti dhe shfrenimi.

Ti duhet ta ndryshosh në radhë të parë vetën tënde me nënshtrim ndaj Krijuesit, me ibadete, përluje dhe ëmbëlsi.

Duhet të jesh shembull për të mbarë, pikësypnim duhet ta kesh botën tjetër.

E të gjitha këto arrihen me vullnet, besim, mund e punë të madhe. Mirëpo, ti duhet të jesh ajo që bënë hapin e parë drejtë një bote të qetë dhe të lumtur.

Botës i duhet Islami për këtë edhe duhet t'ia ofrosh atë në mënyrën më të mirë dhe më të drejtë. Mos të mashtroni gjërat e bukura të kësaj bote, sepse gjithçka është iluzion. Je e përkohshme për këtë edhe mundohu ta fitosh botën e përjetësisë në mënyrën më të denjë.

Bardha Kqiku 13/v

Delegacioni nga Emiratet e Bashkuara Arabe vizitoi Medresenë "Alauddin" në Prishtinë.

Ky delegacion i kryesuar nga Omar Khatib, zëvendës drejtor në Ministrinë e Fesë dhe ndihmave në qeverinë e Emirateve, së bashku me kryesues të tjerë, mbajtën një fjalim rasti, në praninë e nxënësve të Medresesë.

Ata shprehën gatishmërinë për ndihmë dhe mbështetje të mëtutjeshme për popullin shqiptar, e sidomos të studentëve, të cilët duan t'i përfundojnë studimet e tyre në ndonjërin nga vendet arabe.

Delegacionin e shoqëroi Myftiu i Kosovës z. Naim ef. Tërrnava, i cili po ashtu mbajti një fjalim duke i falënderuar kryesuesit e këtij delegacioni, por edhe të

gjithë ata që kontribuan në Kosovën e pasluftës.

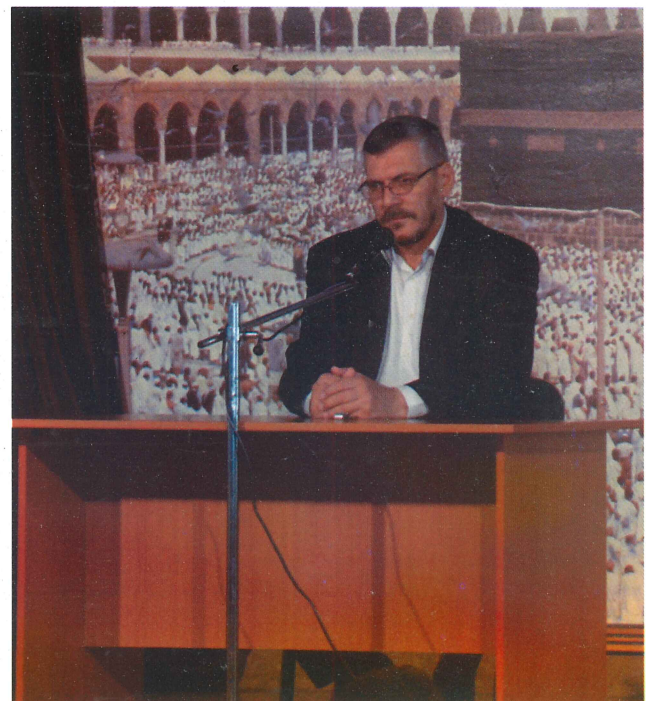
Ky delegacion në shenjë nderimi dhe respekti i dhuroi shkollës një Kur'an, cilësitë e letrës ishin mjaft interesante. Dhuruesi duke përshkruar karakteristikat e letrës së Kur'anit të dhuruar, ndër të tjera tha, se letrën në të cilën është shkruar ky Kur'an, nuk e djeg zjarri e as nuk e lagë uji.

Ishte një dhuratë shumë speciale, të cilën e pranoi me shumë kënaqësi drejtori i Medresesë, Bahri ef. Simnica. Kjo ishte një vizitë që ia vlenë të përmendet në kuadër të vizitave dhe aktiviteteve në Medresen "Alauddin" në Prishtinë.

Medresenë e Mesme Alaudin e vizitoi Dr. Mahmud Audbalkader Arnauti.

Ai me këtë rast para nxënësve mbajti një ligjëratë kushtuar hadithit.

UDHËZIMI I ALLAHUT

Ngadal shkronjat po i renditi e mbi to lotët po më pikojnë. Refuzoj të qajë, por sytë po më tradhtojnë.

Nuk kaloi kohë e gjatë dhe gjumi më kaploi, e menjëher shfaqet diçka e turbullt para syve të mi të përbotur. Ankthet e trishtimet nuk e lënë të qetë aspak këtë trupin tim të mjerë. Zgjahem i tmerruar nga ky gjumë i thellë. Zemra fillon fort të më rrahë. Mendimet nuk më lënë të qetë. Më kujtohet vetja ime se si dikur unë isha i humbur krejtësisht në rrugën e pa kthim. Mendoja se kjo botë kurrë s'do ketë mbarim. Nuk dija se kjo botë është vetëm një sprovë e bota tjetër, Ahireti, ku do jetojmë përgjithmonë.

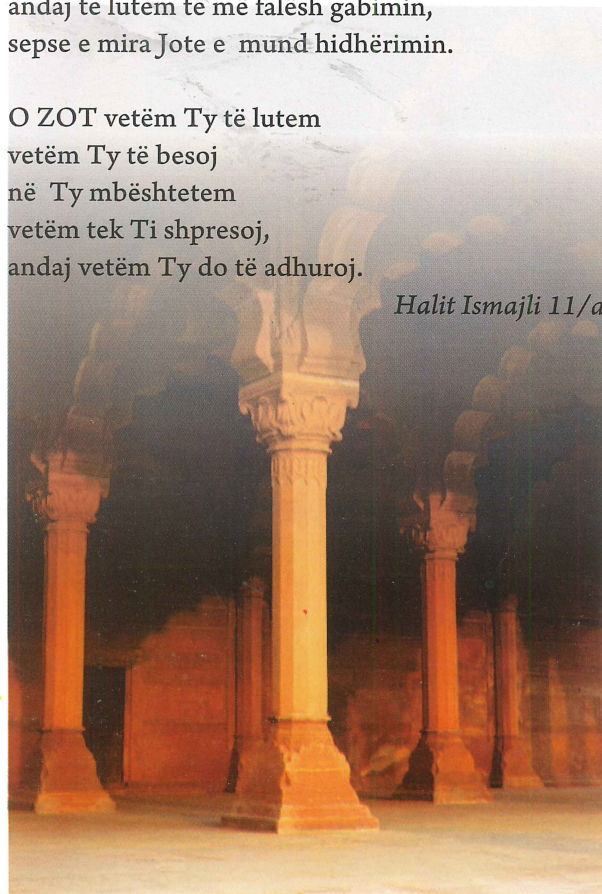
Pas këtyre mendimeve shumë ndryshova. Pa vonuar shumë namaz të falë fillova.

Ndryshova jetën time këtu. Mësova të vërtetën që dikur nuk e dija. Mësova besimin, mësova nënshtrimin. Andaj lutem me lot në sy, o Zot të lutem më fal mua Ti, sepse e di se në jetën time unë shumë kam gabuar, por tani vërtet shumë jam penduar.

E di se vetëm Ti je ai që pranon çdo pendim timin, andaj të lutem të më falësh gabimin, sepse e mira Jote e mund hidhërimin.

O ZOT vetëm Ty të lutem
vetëm Ty të besoj
në Ty mbështetem
vetëm tek Ti shpresoj,
andaj vetëm Ty do të adhuroj.

Halit Ismajli 11/a

KUR'ANI

Atëherë kur jemi të kapluar nga vetmia e vetmja gjë që e kërkojmë është miqësia. Nëse lumturinë në vete e ndjejmë, themi se të tjerat s'kanë rëndësi, s'mendojmë se është gjithmonë dikush që na bënë shoqëri. Na shikon me mirësi kur ne bëjmë mirë. Zemërohet kur na sheh që jemi duke gabuar dhe duke shkuar në rrugë pa kthim.

Ai na urdhëroi të falim namaz, mirëpo disa prej nesh as që e përfillin atë. Ai na urdhëroi të mos gabojmë se gabimi më nuk rregullohet, nëse pendohemi vetëm Zotit e di a pranohet.

Nëse pendohemi në ditët e fundit, në çastet e fundit të jetës Allahu a thua do të na falë?!

A thua Allahu do të jetë i mëshirshëm për ne?! Pse të mos falim namaz kur ai na hapë dyert e Xhenetit?! Pse të mos i bëjmë ibadet Atij që na krijoi, kur një ditë Ai nga kjo botë do të na largojë?!

Pse?! Gjithmonë pyetja shtohet me pse, kur ne kemi mundësi ta dimë përgjigjen, sepse e kemi në duar e ajo përgjigje është KUR'ANI famëlartë, i cili a udhëzon dhe na jep përgjigjen e çdo pyetjeje.

Shkelqim Rexhaj 11/a

“ME FAT BAJRAMI” dëgjohej kudo

Qielli ende ishte i mbuluar me terrin e kthjellët të natës së mbrëmshme.

Mes qetësisë ndërhyri një zë i ëmbël, që lehtas i ngriti shpirtat në një shkallë të lartë kënaqësie.

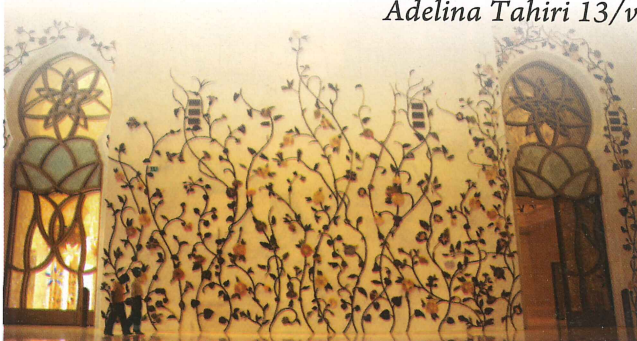
Horizontin tanimë e kishte mbuluar lindja e diellit, duke i dhënë asaj ngjyrë dashurie. Era i luhaste njerëzit drejt njëri-tjetrit, duke i lidhur ata me nyje të forta dashamirësie.

Rrezet e arta të kësaj dite depërtuan në zemrat e çdokujt, duke mos lënë vend për terrin.

Tanimë kishin filluar të dëgjoheshin zëra, të cilët në çdo urim në vete ngërthenin nga një copë zemër.

E kur fjala del nga zemra, arrin tek zemra.

Adelina Tahiri 13/v

Dita e parë në Medrese

Erdha në një vend shumë më ndryshe. Erdha në një vend ku qëllimi kryesor është shpërblimi i Allahut. Ku kjo botë cilësohet si kalimtare, ndërsa bota tjetër përfundimtare.

Një ditë në medrese dallon shumë nga një ditë e zakonshme e kjo gjë me shtyri të mendoj shumë për vendimin që mora. Pothuaj çdo natë e pyesja veten me zërin e ndërgjegjes: "A thua po bëj gjënë e duhur", vallë, a do t'i përshtatem këtij rrethi"?! Pyetje të tëra, por as edhe një përgjigje të vetme. Në çdo lutje e lusja Zotin që të më ndihmonte në këtë rreth e shoqëri, krejt tjetër nga ajo që e kisha. Ky fakt vetëm sa e vështirësonte qëndrimin tim në Medrese, aq më shumë kur mendoja për familjen time, sepse e dija se do të më mungonin shumë. Por me të vërtetë u binda ashtu siç thuhet pas etjes, vjen uji e pas urisë ushqimi. Edhe për mua ishte kështu, pas jo shumë ditëve të vështira për mua tani po vijmë ditë të mira. Gjeta një shoqëri që më përshtatet në të gjitha aspektet dhe për fat të mirë erdha në një shkollë ku kam mundësi të mësoj e ta kënaqi Krijuesin tim.

Eliza Bublaku 10/v

E BUKUR APO E DHIMBSHME TË JESH MATURANTE

Zhytem në mendime të thella e mendja ime si një fletë bie në vetminë e dëshirave të mia,

bie sikur një rreze dielli mbi valët e një oqeani ndjenjash dhe humb në humnerë bukurish.

Gjatë këtyre katër viteve të jetës sime kuptova dhe ndjeva dashurinë, një fjalë e thurur aq bukur,

me shumë ndjenja të përziera që dirigjon tërë sjelljen e një individi.

Ajo përmban në vete dëshirën e vazhdueshme dhe të fuqishme për të qenë në prani të atyre që të duan dhe sa më vështirë që e realizojmë këtë, aq më shumë rritet intensiteti i kësaj ndjenje.

Ti, shkolla ime ishe ajo që më dhurove dashurinë, më mësove që t'i dua dhe t'i kuptoj të tjerët, më dhe mundësinë të njoh Hyjninë, frikën, lumturinë.

Më mësove të gaboj, të vuaj, por nga ajo të nxjerr diçka me shumë vlerë. Të gjitha këto të mira mora nga ty, tash dalëngadalë po i afrohem lamtumirës, ndjenjë kjo që të bënë të ndjesh edhe dhembshuri edhe gëzim.

Fadile Bajoku 13/v

QAJ PËR MË TEJ

Ka pak nga dita ime që kam qeshur, por prapë malli për të qarë më ka marrë.

Eci për diku, dua të dal diku, të dal, mjafton diku ku të më lënë të qetë, ku jo të gjithë vetëm flasin.

Eci për diku, ku natyra me mrekullitë e veta heshtë, por flet me urtësinë e Atij që e krijoi. Diku një stol i kalbur parku më ftoi. Ishte aq i qetë. Klithmat humbën. Tani shpirti im vetëm qanë edhe pse padija ime këmbëngulëse ka inat me lotin. Unë mbledh diçka aty për të shpërthyer më vonë. Tani nuk dua të bëj asgjë, nuk dua të luaj si dikur, nuk dua të flas, sepse një fije shkrepëse një pyll ndez. Dua të meditoj... Në dritëhije shpresash jetoj me vegimet e tyre që janë kthyer në vegime ëndrrash tashmë. Klithmat humbën qosheve të moskokëçarjes. Tani unë dua të bërtas. Jam larg jush. O gjinia njerëzore! Jam pak larg, ndaj më lini të qetë! Thjeshtë të jetoj, ndoshta pa dashje pa ju. Por të duhem me paqen time. Sot jam zgjuar herët, por zogjtë i gjeta në fluturim. Pa dashje më kujtohet e djeshmja. E djeshmja me padije s'ka çka më duhet. Sot dielli po më shkëlqen mbi lot si mbi vesë, sikur do të më thotë: Akoma mediton?! Edhe po të duash t'i numërosh e të meditossh rreth të mirave që Krijuesi të ka dhënë, nuk do të gjesh laps e as pendë për t'i shkruar, as lot e as fjalë për t'i përshkruar.

E ka pak ditë nga jeta ime që kam qeshur. Ikin vitet... ikin vitet...

Plakemi ne, rinohen dhembjet. Jeta ime ku po shkon, nga po më qon?! Jam mërziur, por dua të jetoj, të qaj e të qesh e mirë të punoj. O loti im që flenë ndër sy, qaj për më tej e jo për tani. Jeta ime mua do më lerë. Do të mbetesh ndoshta, do të mbetesh ti!

Fadile Bajoku 13/v

NGA XHIM KROU

DERI TE TË DREJTAT CIVILE

Në vazhden e aktiviteteve që mbahen në shkollën tonë ishte edhe ligjërata e mbajtur nga Kimberly A. Moore- Departamenti i Drejtësisë së SHBA-ve - Këshilltare Ligjore/Kosovë.

Ajo na tregoi për ligjet e famshme të Xhim Krou, nga të cilat privilegjueshin tepër të bardhët dhe përçmoheshin të zinjët. Të bardhët në çdo gjë ishin të privilegjuar duke filluar nga ndarja në restorant që bëhej me mur të lartë 2m(7feet), ndarja e vagonëve në tren, varrosja e tyre që bëhej në varreza të ndryshme, shkollimi në shkolla të ndryshme. Tekstet për të bardhët ishin të kualitetit më të mirë se sa ato për të zinjët. Përkundër kësaj ajo neve na e tha një fjalë të artë: *"Nuk është e rëndësishme se ku shkon, por se çka nxjerrë nga aty ku je"*.

Kjo nuk ishte e tëra, ngase përçmimi vazhdon, të bardhët meshkujt e zinj i konsideronin egërsira dhe thoshin se duhej mbrojtur femrat e bardha nga ata.

Madje ata as martesat e përbashkëta nuk i lejonin. Këtë e bazonin në një citim që e përsëritnin vazhdimisht: "Zoti i ka krijuar njerëzit në raca të ndryshme dhe i ka vendosur në kontinente të ndara, dhe vetë fakti që Zoti i ka ndarë racat, tregon se ka dashur që të mos përzihen në mes veti". Të zinjët akuzoheshin për çdo gjë që ndodhte në Amerikë. Ndër këto akuzime që u bëheshin atyre, hyn edhe akuza për dhunimin e dymbëdhjetë femrave të bardha në vitin 1906 në

Atlant. Kjo akuzë ishte shkak që të ata të bënin trazira. Për katër ditë sa zgjatën trazirat, mbetën të vdekur dhjetë të zinj dhe dy të bardhë. Qindra të tjerë lëndohen dhe mijëra largohen nga vendi. Më e keqja e të gjitha këtyre ishte *linçimi* që u bëhej të zinjve e sidomos të rinjve për shkak se shkelnin ligjet e Krou, e që vetëm në mes viteve 1882-1968 regjistroheshin 3437 linçime të zinjve.

Më në fund u bë diçka njerëzore, ngase u miratua Ligji për të Drejtat Civile dhe se me këtë ligj u jepen disa të drejta të barabarta të zinjve dhe të bardhëve. Në vitin 2009 Senati i SHBA-ve u kërkoi falje të zinjve për linçimet, keqtrajtimet, abuzimet, persekutimet dhe të gjitha padrejtësitë që iu ishin bërë nga të bardhët amerikan që ishin në pushtet në kohën e Xhim Krou.

Gëzim Q. Ilazi 13

E ZEZA, thjeshtë një ngjyrë

Një ligjëratë jo e zakonshme u mbajt në shkollën tonë, ligjëratë që ka të bëjë me historinë e një populli që ishte gjithmonë nën hijen e të tjerëve.

Atë ditë në shkollën tonë ishte një paraqitje skenike e njëjtë, por një tregim krejt ndryshe. Një tregim që paraqet jetën e vdekur, ëndërrimtarin e zgjuar.

Kur është në pyetje te jesh, apo të mos jesh, të bën të kujtosh ekzistencën tonë para rreth një dekade. Kur ne jetuam mes vdekjes e jetës, mes zjarrit e ujit.

Kamberly A. Moore doli në skenë e ngërthyer në duartrokitje e plot hare që të rrëfejë vuajtjet e popullit të saj si shkas i njerëzve racist. Filloi të rrëfejë jetën, mjerimin e skamjen që ata përjetuan. Filloi me fëmijërinë e saj, histori e dhimbshme. Të jetosh larg të tjerëve, të jetosh vetëm në botën përplot me njerëz shkatërrues. Por, edhe më shkatërruese është arsyeja. Një pyetje pa përgjigje, një qiell pa diell, është fakti i vetmisë së tyre në këtë botë.

Arsyeja është vet fakti se ata dallojnë nga të tjerët, por jo me zemër e me shpirt, por dallojnë vetëm në ngjyrë. O zë i mekur i botës së ditur, përse nuk i bëre thirrje botës?! Oj botë pa sy a nuk e ke parë mjerimin e tyre?! Oj botë e civilizuar a nuk i dëgjoje të klithmat e tyre?! Ti që tani kritikon të tjerët për padrejtësi a kujton ndonjëherë plagët që ti vet shkaktove?! Oj botë e pamëshirshme që thërret për mëshirë, si të duket të dëgjosh edhe ti bashkë me ne një rrëfim të tillë?! Një rrëfim i lagur me lot fëmijësh.

Vetmi, skamje, trishtim. Shkollim i ndarë nga të bardhët, libra të ndryshëm, ambiente të ndryshme, me një fjalë një botë e ndryshme nga të bardhët. Të vritet njeriu në mënyrat më mizore të mundshme,

veçse Zoti nuk e krijoi të bardhë, është e tmerrshme ta paramendosh e lëre më ta përjetosh. Por, me të vërtetë fjala e Allahut u lartësua si gjithmonë. U jetësua fjala e Tij: "Me të vërtetë pas vështirësisë vjen lehtësimi".

Pas shumë demonstratave e kryengritjeve arritën që edhe ata të jetojnë në botën e të bardhëve. Vërtetë pas kësaj ligjërate arritëm që të kuptojmë se njerëzit janë ata që po i bëjnë dallimet, ngase Zoti neve na krijoi të barabartë. Tek Zoti nuk qon peshë i bardhë apo i zi. Pikërisht atëherë kuptova vlerën e të qenit çfarë jam e të besuarit në atë që besoj.

E tani po të falënderoj Ty o Perëndi. Po të falënderoj Ty që më krijove, Ty që më dhe shpirtin, mendjen, zemrën e gjithçka që kam, ngase çdo gjë është meritë e Jotja o I Pashoq. Po të falënderoj Ty që më dhe këtë din e nëpërmjet këtij dini më dhe mundësinë të kuptoj vlerën e njeriut dhe barazinë që Ti vet e krijove mes nesh, por ne jemi ata që nuk po e kuptojmë. Tani po e kuptoj se po të ishin të gjithë të udhëzuar me dinin tënd, po që se zemrat e të gjithëve të hapeshin e ta pranonin Madhësitinë Tënde, e të ndriçoheshin me nurin e dinit Tënd, këto gjëra nuk do të ndodhnin, ngase Ti i ke ndaluar. I ke ndaluar Ti që je Rregulluesi i këtij universi, Ti që bëre barazinë pjesë të imanit të njeriut.

Andaj po të lus Ty o Mëshirëplotë, bëj që në zemrat tona të ndriçojë imani i fortë e mos lejo që ato t'i kaplojë injoranca. Bëj që fjala Jote, barazia e drejtësia të përhapen në faqen e dheut. E mos lejo që njerëzit të vuajnë veçse Ti i krijove më ndryshe. Se me të vërtetë Ti nuk shikon në fizionominë tonë.

Albulena Hajraj 12 /v

Si të kemi sukses gjatë debatit si dhe thirrjes islame

Së pari për të qenë një debat i suksesshëm në aspektin fetar, për të ngritur fjalën e Allahut dhe për të quar këtë dinë në vend, duhet që debatuesi të jetë shumë i qetë dhe i koncentruar në atë se çfarë thotë.

Në fillim po i cekim disa pika që thirrësi duhet t'i ketë parasysh para se të hyjë në debat, për arsye se kanë ndikim të madh në aspektin e da'ves islame.

Pika e parë që kurrsesi nuk bënë ta anashkalohej është:

1. Bindja në atë që thërret.

Për arsye se, po të thërrasësh dikë që të veproj ndonjë gjë, ndërsa ti këtë kërkesë e bënë me hamendje dhe jo bindëse, atëherë përgjigjja e të thirrurit pa asnjë pikë dyshimi do të ishte "JO".

Pas kësaj pike vjen edhe pika e dytë që po ashtu është mjaftë domethënëse:

2. Durimi

Ne duhet të jemi të vetëdijshëm, se sado që të jesh i

saktë dhe i përpiktë në shpjegimin tënd, do të hasësh në njerëz që nuk e pranojnë dhe refuzojnë thirrjen tënde, prandaj kërkohet domosdo durimi dhe maturia.

3. Të mos jesh mendjemadh.

Ka disa thirrës që gabojnë në këtë pikë, për shkak se i shohin njerëzit, se si nuk kuptojnë, se si gabojnë, ndërsa për veten mendojnë vetëm gjëra të mira dhe kështu, ndoshta pa e vërejtur fare bëhet mendjemadh.

4. Të jesh i bindur se me këtë thirrje ti ke bërë realizimin e së vërtetës dhe shkëlqen e të pavërtetës.

A ka më mirë se kur zemra jote punon me krejt potencialin që ka, që ta këshillosh vëllain, t'ia ofrosh të vërtetën dhe t'ia largojë të shëmtuarën. Ndërsa, pikën e pestë nuk bënë ta harrojmë kurrsesi, ajo thotë:

5. Të mos thërrasësh në atë që nuk e praktikon.

Duke pasur parasysh se njerëzit në përgjithësi janë të prirë që të shohin më shumë sesa të dëgjojnë, për këtë duhet të kemi kujdes, të jemi të singertë dhe të veprojmë në përputhje me rregullat islame.

Këto ishin disa pika mjaftë të rëndësishme. Mirëpo, tani duhet t'i studiojmë pak edhe ata të cilët i thërrasim në Islam, në mënyrë që të përcaktohem në mënyrat e bindjes, se a t'i thërrasim në mënyrë të drejtpërdrejtë, apo jo të drejtpërdrejtë. Kemi disa tipe njerëzish, por më kryesore janë dy:

- Njerëzit që binden vetëm nga inkurajimi, se Allahun xh.sh. do t'i shpërblejë për ndonjë vepër të mirë që kanë bërë, apo edhe nga frika se Allahu do t'i dënojë për ndonjë vepër të keqe që kanë bërë.

- Njerëzit që binden vetëm duke i'u sjellë atyre ndonjë argument shkencor apo logjik.

Kemi edhe disa pika që janë tejet interesante dhe shumë domethënëse që duhet t'u kushtohet vëmendje të veçantë, këto pika na paraqiten pasi të hyjmë në debat:

1. Mos lejo që debati të kalojë nga gjërat primare në ato që nuk kanë vlerë p.sh. nëse thirrësi e fton vëllain e vetë në ndonjë vepër parësore dhe shumë të dobishme, atëherë ai, i thirruri menjëherë fillon të arsyetohet, se këtë vepër nuk e bëjnë as ata që janë të thirrur për këtë. Prandaj mos lejo veten që të dalësh nga thirrja jote dhe të fillosh ta mbrosh tjetrin për shkak se ai pastaj sulmon, ndërsa ti bëhesh viktimë që s'mund të mbrohesh nga atakimet e tjetrit.

2. Mos ia sulmo vlerat që bashkëbiseduesi i do pa masë.

"Pasha Kohën!", punoi: Ermira Mehani II/v

Nëse një njeri që ti dëshiron ta thërrasësh, është i dashuruar në atdheun e tij, atëherë ti nuk duhet që t'ia ulësh vlerën dhe ta bësh nga ato gjëra që nuk kanë vlerë duke i krahasuar me besimin në Allahun xh.sh. apo duke i thënë çfarë vlere ka atdheu, kur e humb xhennetin. Ti duhet t'ia sjellësh fjalët Kur'anore dhe ato profetike që e lavdërojnë atë, që e mbron atdheun dhe kështu në mënyrë indirekte ta ofrosh deri tek qëllimi që ti synon.

3. Bëhu ti ai që i jep drejtim debatit.

Pa dyshim se ne si thirrës duhet ditur se në debat ne duhet të udhëheqim dhe ne duhet të jemi ata që i japim kahje bisedës, ngase, nëse bashkëbiseduesi udhëheq bisedën, atëherë ai do të na tërheq në ato gjëra që ai e ndjenë veten më kompetent dhe të denjë dhe ka mundësi që ne do të dalim humbës nga ky debat.

4. Mos nënçmo gjatë debatit, mos i merr fjalët si të thëna, apo edhe mos hy në çështje personale. Të gjitha këto që u përmendën më sipër, janë gjëra që po rrëshqite në to, apo nuk je i

vëmendshëm gjatë debatit, atëherë do ta shohësh që debati ka shkuar kot dhe se fjala jote nuk ka ndikuar si duhet, apo ndoshta ka ndikuar edhe negativisht.

5. Mos e akuzo personin drejtpërdrejt kurrësi.

Nëse te një njeri vëren një vepër të keqe, apo dukuri, atëherë ti kundërshto, apo ndoshta edhe duke i bërë pyetje, se çfarë mendon ti për një person që bënë kështu, ai ndoshta në një mënyrë do ta vërej gabimin dhe pa dyshim se ndoshta do të përmirësohej. Pas këtyre pikave që u përmendën dhe që janë tejet të rëndësishme, duhet pasur parasysh që të thirrurit i duhet kohë, apo i duhet që t'i flasësh përsëri. Prandaj, kurrësi mos i thuaj se s'flas më, apo të vërehet në fytyrën tënde ndonjë shenjë shqetësimi, plogështie apo lodhje. Kështu që duhet të jesh shpirtgjerë, dhe t'ua falësh njerëzve gabimet e tyre. Të gjitha këto nuk arrihen lehtë dhe ndoshta nuk arrihen vetëm me lexim, mirëpo me sabër (durim) dhe me përvojë të gjatë me njerëz.

Gëzim Syla 13

"Taxhmahalli" - Indi, punoi: Ermira Mehani II-v

EKSKURSIONI n ë TURQI

Për katër vite rresht mendonim se si të shkonim në Turqi. Shumë ëndrra, shumë kërkesa, shumë debate në mes vete. Çdo ditë me të njëjtën dëshirë. Të gjitha nxënëset ishin të një mendje, të shkonim në Turqi dhe vetëm ne Turqi. Falë drejtorisë ëndrra jonë më në fund u realizua. Vendosëm njëzëri të marrim një rrugëtim që e kishim dëshiruar katër vite me radhë. Na njoftuan se do të niseshim sa më parë. Shumica nga ne veç ishim gati, kështu që edhe të tjerat shpejtuan dhe për një kohë shumë të shkurtër i kompletuan lejet e udhëtimit. Gëzimi dhe emocioni u përzier të dyja së bashku. Ishte një udhëtim i veçantë, jo se ishte hera e parë që ndoshta dilnim jashtë Kosovës, por ishte ajo se ne udhëtonim në mënyrë të organizuar të gjitha së bashku. Më të veçantë e bënte se

ishim s'bashkua edhe me simotrat tona nga Prizreni.

Udhëtonim me aeroplan. Ishte diçka e bukur. Sa çel e mbyll sytë mbërrimë. Gëzimi dhe hareja vërehej te të gjitha. Ëndrra jonë filloi të realizohej. Çdo gjë ishte më ndryshe. Një mëngjes i bukur thuajse ishim në pranverë, apo neve na dukej ashtu.

U pritëm aq mirë dhe me një organizim që nuk i besonim më as vetes. Para syve tanë shtrihej deti. Dukej i qetë sikur flinte, a s'ishte diçka shumë e bukur?! Na shtruan një mëngjes solemn për pritje, në restorantin "Floria".

Aty filloi rrugëtimi për ne. Nga aty morëm rrugën për më tutje. Vizituam Medresen "Imam Hatip", ku na pritën shumë mirë. Ne edhe pse udhëtonim, namazin nuk e lenim. Aty falëm drekën dhe vizituam ambientin e shkollës, edhe aty u pritëm shumë ngrohtë nga drejtorja dhe personeli arsimor. Ajo që na fascinoi ishte biblioteka e mbushur plot e përplot me libra të sistemuara aq bukur sa dukej sikur shikonim ëndërr me sy hapur. Aty ishte një amfiteatër i mrekullueshëm, ku aty u prezantua nxënësjja jonë Adelinë Tahiri me disa ajete Kur'anore, ku gjithashtu një nxënëse e po asaj shkolle lexoi Kur'an. Krejt në fund të asaj vizite, neve na nderuan me nga një

dhuratë simbolike që ishte shumë e vlefshme për ne.

Udhëtimi jonë vazhdoi. Vizita e ardhshme ishte në sarajin e "MUHAMED ABDUL AZIZIT" apo Saray Beylerbey ashtu quhej. Aty çdo gjë ishte e mahnitshme, pamjet e asaj pushimoreje na verbuan sytë, vizitorë të shumtë, çdo gjë bukur e perfekt. Nga gjithë ata vizitorë ne ishim më të privilegjuarit, sepse ashtu u pritëm e që u jemi shumë falënderuese atyre që na pritën. Kudo që shkonim pritësim ashtu si më së miri. U pritëm nga shumë komuna çdo kund mirë e ma mirë.

Tri netët e para i kaluam në një konvikt, dhe tri net të tjera i kaluam në hotelin "Istanbul Buyuksehir Belediyesi". Ditën tjetër me radhë, ne shkuam që ta vizitojmë paska qytetin dhe si çdo vizitor, dëshiruam që të na mbes diçka kujtim nga ai vend. Shkuam në pazar për të blerë gjëra të ndryshme. Gjërat më të bukura ishin xhamitë, që thuajse shiheshin çdo kund ku vlonin vizitorë të shumtë.

Vizitat nuk mbaronin. Morëm rrugën për në qytetin e vjetër Bursa. Lamë Stambollin qytet gjigant, e mbërrimë në Bursa, qytet me shumë shqiptar, ku nuk u kursye loti. Lot gëzimi dhe malli për ata që ishin larguar shumë herët nga Kosova. U pritëm shumë ngrohtë nga ata njerëz shumë të dashur për ne e që do t'i mbajmë gjatë ne mendje. Edhe atje vizituam xhamitë, ku çdo gjë ishte mbresëlënëse. Vizita tjetër ishte ajo e kopshtit zoologjik, ishte aq i madh sa që u lodhem, por njëkohësisht edhe u kënaqëm. Më pastaj shkuam në një vend mjaft atraktiv dhe tërheqës. Ngjiteshim kodrës përpjetë, ashtu shtrihet edhe ajo pjesë e qytetit. Atje në një lartësi tejet të lartë, pamë një lis të madh e gjigant, që kishte gjashtëqind vite. Ishte diçka me të vërtetë interesante.

U kthyem në Stamboll, për të vazhduar të nesërmen për në Çanakala. Kishim lexuar dhe mësuar për te. Aty ishin zhvilluar luftëra në mes turqve dhe krishterëve, ku turqit kishin humbur shumë njerëz, por kishin triumfuar. Vizituam varrezat, ishin varre serike. Ishte një ndjenjë e dhimbshme. Aty, në mbishkrime të varreve hasëm emra shqiptar nga treva të ndryshme.

Aty edhe vizituam Qendrën Universitare, Fakultetin e Shkencave Islame, "18 Marsi". ku u pritëm shumë mirë. Me

shumë fjalë miradije na priti dekani i atij fakulteti, ku për shenjë respekti mbajti një fjalë përshëndetëse, shumë fjalë falënderuese u thanë edhe nga drejtori prof. Bahri Simnica, të cilit u jemi shumë mirënjohëse që na mundësoi ta bëjmë atë vizitë.

Gjatë gjithë qëndrimit atje, ishim në një përkujdesje të duhur nga drejtori pa harruar asnjëherë edhe grupin e profesorëve që na shoqëruan e në veçanti kujdestaren tonë, që ishte në çdo hap me ne. Udhëtimi jonë vazhdoi, dhe në orët e vona u rikthyem përsëri në Stamboll.

Vizita e ardhshme ishte ajo e "Muze Panoramës" që është vështirë të përshkruhej edhe nga ndonjë poet shumë i talentuar, ishte muze panoramë i vetmi në botë. Posa hymë aty, që nga jashtë dukej një i objekt fare i vogël, hasëm në pamje magjepse, duke na bërë të ndjeheshim, sikur ndodheshim në ndonjë arenë lufte, ku vetëm mendja e shendosh dhe puna e njerëzve artist, kishin mundur t'i realizonin gjithë ato pamje me të vërtetë panoramash, nga edhe kishte marr emrin. Pastaj pa harruar edhe vizitën:

"Stambolli në Miniaturë" që ishte mjaft interesante dhe shumë atraktive. Dal nga dal erdhi edhe dita e fundit. Ishte një ditë me shi. Atë ditë e kishim të rezervuar për të lundruar nëpër ato ujëra, gjë e gjatë Grykës së Bosforit. Lundrimi me anije ishte një ndjenjë e bukur, sigurisht, ngase ishte hera e parë që shëtisnim nëpër det.

Mbrëmja e fundit na mbledhi në restorantin "Kardesim Kebapçesi". U shtrua një darkë ekskluzive, që do ta mbajmë në mendje gjatë. Aty u pritëm shumë ngrohtë. Ishte një pritje festive, ku nuk munguan as dhuratat që ishin një simbolikë e madhe për neve.

Të nesërmen na duhej të ktheheshim që me mëngjes për në aeroport. Pika shiu na përçollën gjatë gjithë rrugës. Ishte një rrugëtim që do ta mbajmë gjatë në mendje. Morëm rrugën për të u kthyer në vendin tonë të dashur. Të gjitha ndodhitë dhe gjërat e bukura që ne i përjetuam atje do t'i ruajmë si kujtime të çmuara që me nostalgji të madhe do t'i fusim në një arkë, të quajtur "Jetë".

Marigonë Gashi 13/v

RRUGËTIMI NËPËR TURQI

Çdo rrugëtim në vete ngërthen vështirësi e lodhje, mirëpo kënaqësitë mbulojnë çdo lodhje e vështirësi dhe i lënë ato në harresë.

Të fillosh një aventurë duke ditur se janë të rrallë ata që e shijojnë atë, e bënë edhe më të veçantë këtë udhëtim, sidomos kur e dimë që ky është kujtimi më i bukur që secila do ta mbaj në arkën e kujtimeve të pashlyeshme.

Nuk besoj që mund të gjej fjalë për ta përshkruar këtë udhëtim, sado që mundohem, prapë është e kotë... çdo fjalë më duket e zbehtë dhe jo përmbledhëse.

Ishim në një vend ku vetë qyteti me bukuritë e tij fliste dhe dukej se vetë ai na shprehte mirëseardhje.

Rrezet e arta të diellit që binin si kristale në detin e qetë, dukej sikur deti ndihej mirë në prezencën tonë.

Era e cila frynte aq lehtas dhe në mënyrë përkëdhelëse të dukej sikur dëshironte të shprehte butësinë.

Ndërkaq pikat e shiut në fund të rrugëtimit tonë, dukeshin sikur pika loti që lëshonte ai qytet, nga malli që tanimë ishin momentet e fundit që po kalonim aty.

Të dukej sikur çdo pikë shiu lëshonte nga një zë duke na përshëndetur dhe duke na thënë se gjithmonë do të jeni të mirëseardhur.

Adelina Tahiri IV/v

Udhëtim që do të mbetet përherë në mendjet tona

Në orët e hershme të mëngjesit të 29 tetorit të këtij viti në aeroportin e Prishtinës u bashkuam tri karvanët si nga Prishtina, Prizreni ashtu edhe Gjilani për t'u bërë një dhe për të vazhduar rrugëtimin drejt Turqisë. Nisja u bë menjëherë dhe me shumë dëshirë për të arritur sa më parë në Turqi. Aeroplani nga Prishtina u ngritë në ora 5:30 për të ateruar në Stamboll pas vetëm një ore e pesëmbëdhjetë minutash. Zbritëm nga aeroplani. Në aeroport na priste autobusi, me të cilin do të udhëtonim nëpër qytete dhe vende të mrekullueshme. Mëngjesin e parë e hëngrëm në restorant "Florya Besisleri" - Büyük Şehir, buzë deti. Para nesh shtrihej deti i gjerë, dukej sikur flinte, ishin pamjetë cilat na gjallëruan.

Pasi hëngrëm mëngjesin shëtitëm Brigjeve të Mesdheut dhe filluam rrugëtimin për në muzeun "Panorama". Para se të hynim brenda pritëm një kohë, gjë që na bëri të ndiheshim kureshtar. Por me të hyrë brenda, pamë mrekulli të pikturuara, që nuk ta merrte dot mendja, se i kishte punuar dora e njeriut. Atë e bënte edhe më të këndshme dhe i jepte jetë përcjellja me zëra që na bënë të ndiheshim sikur të ishim në vijën e parë të luftës. Vizituam "Stambollin në Miniaturë" dhe më pas pallatin "Dolma Bahçe" që na lanë përshtypje të mira. Namazin e xhumasë e falëm në xhaminë "Eyüp Sultan". Pas namazit bëmë shëtitje dhe vizita tjera deri në kohën e darkës, që duhej të shkonim në restorantin Cenet Kuran Kursu" për të ngrënë darkën që na kishte shtruar një mysliman boshnjak, Aziz Ademoğlu. Pas gjithë asaj u vendosëm në "Kartal Anadolu Imam Hatib Lisesi" në "Pamuk Sokak", Istanbul, ishte vendi ku qëndruam gjatë atyre ditëve në Turqi.

- Të nesërmen pasi hëngrëm mëngjesin në restorantin e shkollës, vizituam pallatin "Saray Beylerbey" që ishte mahnitës dhe i tëri i veshur në ari. Pas asaj ndjenjë mahnitëse shkuam për të ngrënë drekë

dhe pastaj vizituam xhaminë "Yeralti Cami", brenda së cilës pretendohej se gjendeshin varrezat e sahabëve. Për darkë ishim të ftuar nga komuna "Pendik", e cila na shtroi edhe mëngjesin e së nesërmes. E nesërmyja ishte ditë shumë e ngarkuar për neve ngase morëm rrugën drejt Bursës dhe atje vizituam kopshtin zoologjik dhe një vizitë tjetër në një pjesë tjetër të qytetit, në të cilin ishte një lis më se 600 vjet i vjetër me përmasa interesante (3m diametri i trungut, 920m perimetri me gjithë degë...). Drekën na e shtroi "Osman Gazi Belediyesi".

Në mesditën e 1 nëntorit pasi falëm namazin dhe hëngrëm drekë, filluam rrugëtimin e gjatë për në Çanakkale, qytet ky në të cilin pamë istikamet e ushtrisë turke të para Luftës së Dytë Botërore.

Përveç istikameve, vizituam edhe varrezat e më se 250 mijë ushtarëve të rënë në luftëra, në mesin e të cilëve kishte edhe shqiptarë-kosovarë.

Këto varreza gjendeshin pranë brigjeve të detit dhe rastisi që ne të ishim atje gjatë perëndimit të diellit, për t'u mahnitur me pamjen e kuqërremtë të Mesdheut. Për darkë ishim në restorant "Temel Sdaikoyla Çiftlik" dhe pas gjashtë orësh udhëtim, në konvikt arritëm pas mesnate, shumë të lodhur fizikisht, por të kënaqur dhe të qetë shpirtërisht.

Të nesërmen vizituam kolegjin "Asfa" drejtori i së cilës, Hasim Alibey, na shtroi mëngjes.

Ajo që na freskoi shpirtat ishte lundrimi me anije nëpër ujërat e Bosforit, shërbim ky të cilin na e mundësoi Komuna Beykar, e cila shtroi edhe drekë për ne. Në këtë drekë që ishte zyrtare, na priti drejtori i kulturës dhe sekretari-shefi i kabinetit të komunës në fjalë.

Vizituam vendin në të cilin pretendohej se gjendej varri i pejgamberit Yuşa. Për darkë udhëtuam për në komunën "Sancaktepe", ku na pritën Kaymekami dhe kryetari i komunës. Kryetari i Sancaktepe-së na përshëndeti me një fjalë rasti si dhe udhëheqësi i karvanit tonë prof. Fadil Hasani, shfrytëzoi rastin që t'i përshëndes dhe t'i falënderoj për pritjen që na bënë dhe falënderoi në emrin tonë të gjithë ata që na e mundësuan këtë ekskursion. Pas asaj darke dhe atyre fjalëve të mrekullueshme, kjo komunë na shpërndau disa dhurata modeste, por shumë domethënëse.

Tre Nëntori, një ditë para se të ktheheshim, ishte një ditë festive. U pritëm në restorant "Iskander", aty na shtruan mëngjesin, dhe ajo pëlqitja e balonave ia shtoi hijeshinë atij mëngjesi të bukur. Menjëherë pasi hëngrëm mëngjes u kthyem në "Kartal Imam Hatib Lisesi" për t'i bërë një vizitë. Aty drekuam, dhe më pas vazhduam për në tregun "Kapalı Çarşı", ku do të qëndronim tërë ditën. Kaluam një pasdite të bukur. Në mbrëmjen e asaj dite, darkën e kishim të rezervuar nga kryetari i komunës "Ümraniye", ku darkuam së bashku me tre nënkryetarë dhe drejtoreshën e kulturës së kësaj komune. Një fjalë rasti përshëndetëse u tha nga nënkryetari z. Mesud, i cili na përcolli përshëndetjet edhe të kryetarit, Hasan Can, që gjendej në haxh.

- Si çdo fillim që ka fundin edhe ekskursionit tonë i erdhi fundi. Erdhi 4 Nëntori dita e fundit në Turqi. Atë ditë të fundit për mëngjes shkuam në "Üsküdar Imam Hatib Lisesi" në Çengel Köy, pastaj u kthyem në konvikt që t'i paketonim gjërat dhe të niseshim për aeroport. U kthyem në Kosovë me shpresë se edhe vendin tonë një ditë do ta shohim të zhvilluar dhe ndërtuar ashtu siç do të jetë më së miri, pse jo edhe si Turqinë.

Organizatori i udhëtimit tonë në Turqi ishte:

Ilmirfan ve tavukçuoğlu vakfı Metin Tavukçuoğlu (ing. i dip. i ndërtimtarisë), autobusët i siguroi: Pendik Belediyesi, Prof. Dr. Salih Kenan Sehir, kurse biletat e aeroplanit i siguruan vetë nxënësit.

Përgatiti:
Gëzim Q. Ilazi 13

Turniri i Futbollit 2010/11

Turniri i futbollit të vogël u organizua nga përfaqësuesit: kryetar Ardit Gashi dhe ndihmës i tij Bashkim Berisha, në bashkëpunim me shoqatën e nxënësve të medresesë së mesme Alauddin në Prishtinë.

Në këtë turnir morën pjesë gjithsej nëntë ekipe dhe u zhvilluan tri xhiro. Në xhiron e parë u zhvilluan këto lojëra:

1. III /b ekipi i parë	II /b ekipi i parë u kualifikua	III /b 1-0
2. III /a ekipi i parë	I /b ekipi i parë u kualifikua	III /a 2-1 penalti
3. IV ekipi i dytë	II /a ekipi i parë u kualifikua	IV 2-1 penalti
4. IV ekipi i parë	I /a ekipi i parë u kualifikua	IV 2-0

Ndërsa ekipi i tretë i vitit të IV kalon pa u ballafaquar.

Në gjiron e dytë konkurrenca ishte edhe më e fortë, ku u zhvilluan këto lojëra:

1. IV ekipi i tretë	III /a ekipi i parë u kualifikua	IV 2-0
2. IV ekipi i parë	III /b ekipi i parë u kualifikua	IV 4-3 penalti

Ndërsa ekipi i dytë i viti IV kalon pa u ballafaquar.

Në xhiron e tretë u zhvillua loja në mes këtyre ekipeve:

IV ekipi i tretë IV ekipi i dytë u kualifikua IV ekipi i tretë 3-1

Kurse ekipi i parë i vitit të IV kalon në finale pa u ballafaquar.

Në finale u takuan dy ekipet e vitit të IV, të cilat u shikuan nga profesorët dhe nxënësit.

Fitues nga kjo finale doli ekipi i parë i vitit të IV me rezultat 3-1.

Vlen të përmendet edhe golashënuesi më i mirë Ajet Aliu me 3 golat e tij që i shënoi në finale, duke sjellë fitoren skuadrës së tij.

Këtë turnir e drejtoi dhe referoi prof. Shemsi Rrahimi.

Përgatitën:
Ardit Gashi IV
Bashkim Berisha IV

Fjalë të urta

-I riu më i mirë është ai që i ngjan të moshuarit, ndërsa i moshuari më i keq është ai i cili i ngjan të riut.

-Çdo njeri i pa edukuar është karikaturë e vetvetes.

-Jeta është gjumë që sytë ti kalon e vdekja shkundje që nga gjumi të zgjon.

-Gjëja më e bukur që mund ta bëj një baba për fëmijën e tij është t'ia respektoj nënën.

-Është vështirë të jesh më i keqi sepse konkurrenca është shumë e madhe.

-Kuka dëshirë të mirë, gjithnjë ka një mënyrë.

-Të fillosh diçka është zotësi, të mbarosh atë është fuqi.

-Të falësh nuk do të thotë të harrosh. (Ismail Kadare)

-Sikur shtazët të dinin të flisnin, pa dyshim për shumë të meta tona do të thoshin: "kjo është njerëzore" siç themi ne: "kjo është shtazarake".

-Njeriu është si thyesa, emëruesi është ajo çka ne mendojmë që jemi, ndërsa numëruesi është ajo çka ne jemi. Sa me i madh është emëruesi aq më i vogël është numëruesi.

-Kur të gëzohesh mos bërtit shumë se hidhërimi e ka gjumin e lehtë.

-Ndonjëherë mjafton një çast për të harruar një jetë, e ndonjëherë nuk mjafton e tërë jeta për të harruar një çast... (Jim Morrison)

-Askush nuk është aq i pasur sa të mos i nevojitet një buzëqeshje dhe askush aq i varfër sa që buzëqeshja të mos e pasuronte. (Dale Carnegie)

-...edhe diell të bëhesh të gjithë nuk mund t'i ngrohësh dot.

-Do të vij një kohë që të rrih i lidhur pas fesë islame, do të jetë më e vështirë se sa të mbash zjarr në dorë.

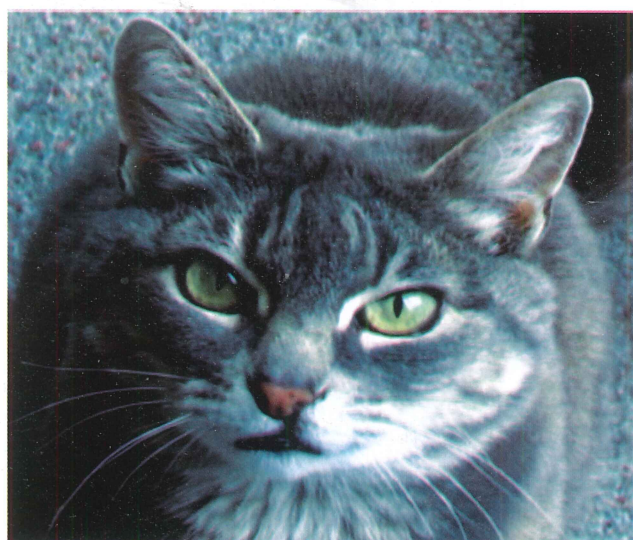
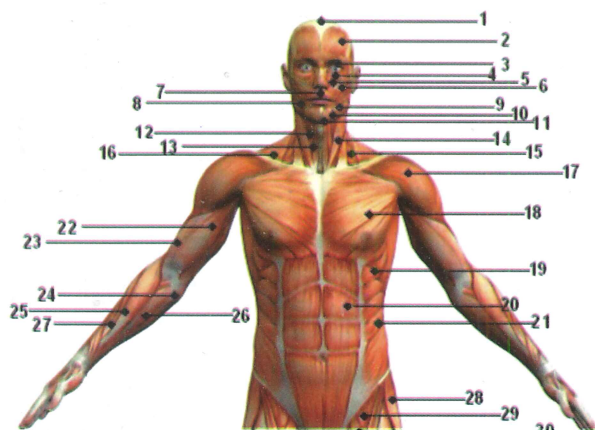
-Asgjë nuk është ashtu siç duket!... Mos Harro!... Uji që sot të jep Jetë, Nesër mund ta merr Jetën.

-Nuk është e vështirë të sakrifikohesh për një shok, por vështirë është të gesh një shok që meriton të sakrifikohesh për të.

-Jeta është shah, andaj ruaju nga Mati

-Mendo, kujto, fol e mos gab.

Jeto pse të jetohej e jo pse duhet jetuar.

Kujto pulë e ha pasul

Mali ka veshë, fusha ka sy

Shpija pa grue asht pashpirt

Besa është ma e fortë se deka

Kuriozitete

- Planeti Uran mund të shihet me sy të lirë.
- Dallga më e madhe e regjistruar deri më sot ka qenë në vitin 1971 në ishullin Ishigaki, Japoni, me lartësi 85m.
- Minjtë mund të durojnë pa ujë më shumë se devetë.
- Lumi Amazona është i vetmi lum që nuk ka të ndërtuar asnjë urë mbi të.
- Në trupin e njeriut ka rreth 656 muskuj. Disa prej tyre janë 38cm, e disa mezi arrijnë 1mm.
- Flutura më e madhe në botë është 270cm katror.
- Përveç njeriut vetëm derri mund të digjet nga dielli.
- Zemra e karkalecit të detit gjendet në kokën e tij.
- Hyrja e folesë së milingonës drejtohet përherë nga veriu.
- Në mënyrë që të zhdokesh erën e mykut, apo çdo lloj ere tjetër jo të këndshme në dollap apo në sirtarë, mjafton të vendosni në kënd të tyre një copëz qymyr.
- Perimet ruhen mirë për disa ditë, nëse mbështillen me një pecetë të lagur
- Në Irlandë nuk ka gjarpërinj.
- Sikurse e tërë masa e akullit në tokë të shndërrohet në ujë, niveli i detit botëror do të ngrihej për 78.9m.
- Qyteti më i ftohtë në botë është Ojmjakon me -72 gradë celsius.
- Lepujt i pëlqejnë ëmbëlsirat, por nuk mundë ti hanë sepse organizmi i tyre nuk mund ti tretë sheqernat.
- Macet përdorin mustaqet për të matur gjerësinë e vrimave apo vendeve të ngushta dhe për të kuptuar nëse trupi i tyre është në gjendje të kaloj në këto vrima.

Merva Hajdari IV-v

ANEKDOTA

-Një letrar, derisa po udhëtonte me barkë, fliste me vetveten për disa mendime filozofike. Barkëtari e pyeti: "Me kë po bisedoni, zotëri?", ai iu përgjigj: "Po bisedoj me Volterin dhe Rusonë". Kur doli nga barka dhe deshi të paguante vetëm për vete, barkëtari i tha: "Jo zotëri jo, ju ishit tre veta, unë nuk i njoh shokët e tu, kam bërë pazar vetëm me ty. Prandaj ti do t'i paguash paratë edhe për Volterin e Rusonë". Duke i thënë kështu, e detyroi të paguante për tre veta.

-Një vajzë, pas disa ditë martese, shkoi te babai i vet dhe iu ankua se e rrihte burri me shuplaka. Babai tha: "Në qoftë se ai e rreh vajzën time, edhe unë do t'ia rrah gruan e tij", e kështu edhe ai i ra vajzës me një shuplakë.

-Një nxënës theu xhamin e dritarës së shkollës. Nga që i shkoi mendja se sapo të vinte hoxha në klasë, do të pyeste se kush e theu xhamin, filloi të dridhej nga frika. Dhe vërtetë, posa hyri hoxha në klasë dhe u ul, hapi librin për mësimin fetar e menjëherë iu drejtua nxënësit, duke e pyetur: "Kush bëri token dhe qiellin?" Nxënësit, duke u dridhur dhe duke e pasur mendjen te xhami që kishte thyer, iu përgjigj: "Hoxhë efendi, nuk e bëra unë!" Hoxha i hidhëruar nga përgjigjja e djalit, i Tha: "çka do të thotë kjo, nuk e bëra unë!" Nxënësi, duke iu lutur, i tha: "Aman. hoxhë efendi! Unë e bëra, por nuk e bëjmë!"

-Një mësues po merrte në provim një nxënës për njohurit filozofike. Nxënësi u hutua paksa dhe, meqë nuk u pergjigj në një pyetje të thjeshtë, mësuesi i tha njërit nga shërbëtorët që të ishte i pranishëm aty: "Si duket zotëria na qenka i uritur, prandaj sillni një thes me bar!" Por nxënësi ia ktheu: "Dy, sillni dy! Do të hamë së bashku!"

-Një zengjin i paditur e pyeti një filozof se ç'mendim kishte për të pasurin. Filozofi iu përgjigj: "Pasuria është mjete që bën të ketë përparësi një i paditur kundrejt dijetarëve dhe një budalla kundrejt të mençurve."

-Një nga peshkopët protestanë bëri një varg vërejtjesh për dramën e Shekspir të famshëm. Kur këto propozime ia tregoi Sheridanit, njërit nga dramaturgët e njohur, të Sheridanit i tha peshkopit: "Juve ju ka rënë hise Bibla, atë mund ta ndryshoni si të doni dhe ne nuk do të bëjmë zë, kurse shkrimet teatrorë na lini ne t'i ndryshojmë tekstet e tyre."

Bardha Kqiku 13v

A GOOD KOSOVAR

Instructions:

- 1) Find the word in the puzzle.
- 2) Use these words in a sentence on this paper.

CLEAN
CONSIDERATE
DILIGENT
FRIENDLY
HELPFUL

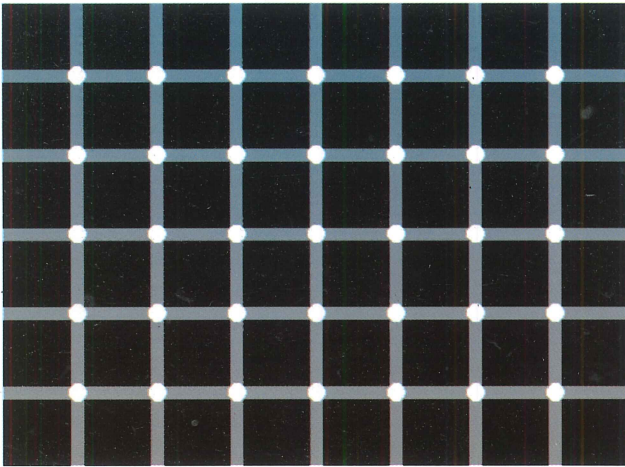
HONEST
HUMBLE
KIND
LISTENS
MODEST

NICE
OBEDIENT
PACEFUL
PREPARED
PUNCTUAL

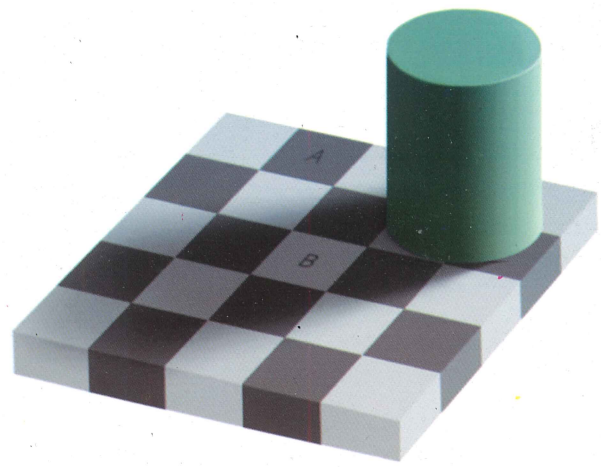
RESPECTFUL
STUDIOUS
THRIFTY
TOLERANT

H	T	I	R	I	V	T	V	C	J	T	D	N	E	S
Z	X	S	C	E	S	O	X	H	N	T	E	I	L	T
L	A	R	E	E	S	E	T	E	E	L	R	C	B	U
G	P	G	D	N	G	P	G	E	I	L	A	E	M	D
D	J	O	Q	V	O	I	E	S	S	P	P	M	U	I
M	M	G	O	X	L	H	T	C	E	L	E	F	H	E
C	O	N	S	I	D	E	R	A	T	E	R	S	U	S
C	O	L	D	R	N	O	C	H	K	F	P	B	F	L
B	O	F	A	S	K	E	V	I	M	R	U	E	Q	I
V	S	F	A	U	F	Q	N	Y	W	I	L	L	O	X
B	S	M	Y	U	T	D	T	O	L	E	R	A	N	T
U	H	O	L	S	U	C	L	E	A	N	T	F	Z	N
Y	T	F	I	R	H	T	N	D	O	D	L	V	L	D
T	N	E	I	D	E	B	O	U	Q	L	T	E	Q	M
M	J	D	T	O	W	O	V	N	P	Y	S	F	X	P

Kryqëzimet e vijave janë të zeza apo...?

Sa dallon katrori "A" dhe "B" në ngjyrë?

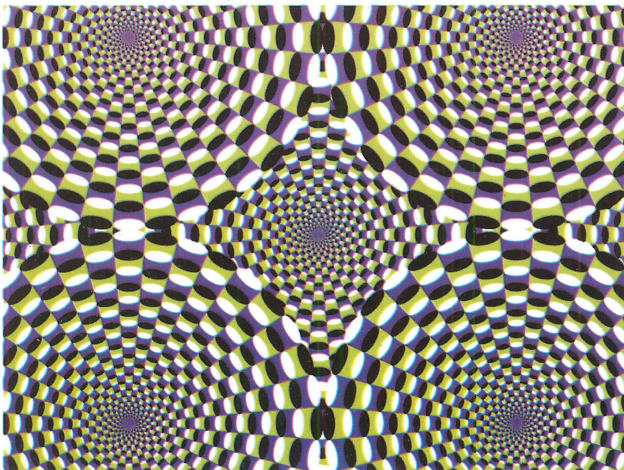

Cila është ana e sipërme?

Janë "vërtetë" në rrezik!

Gjërat lëvizin, edhe kur janë statike!

përgatiti: Ermira Mehani

Shenjat e dorës mund t'ju "flasin". Kujdes!

PEJGAMBERI a.s.

Që kur ishte ai fëmijë
Ishte shembull për njerëz
Erdhi në kohë shumë të vështirë
Erdhi si dritë në errësirë

Uperball me idhujtarë
Dhe l'ktheu në rrugë të mbare
Ai e kishte një synim
Që mes tyre të ketë vëllazërim

I mesonte si të jetojnë
Kohën kotë mos ta kalojnë
Se kush e humbë kohën e tij
Është i humbur përgjithnjë

Le t'ju shkojë koha në adhurim
Nëse doni të fitoni shpërblim
Adhurojeni Zotin tim
Se Ai është Një që ska mbarim

Jeton Jashari IV

محمد رسول الله والذين معه أشداء على الكفار رحماء بينهم
فداك ابي وامي يا رسول الله